

Euroopa Liidu Teataja

L 310

Eestikeelne väljaanne

Õigusaktid

48. aastakäik
25. november 2005

Sisukord

I Aktid, mille avaldamine on kohustuslik

★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/56/EÜ, 26. oktoober 2005, piiratud vastutusega äriühingute piiriülese ühinemise kohta ⁽¹⁾	1
★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/64/EÜ, 26. oktoober 2005, mis käsitleb mootorsõidukite tüübikinnitust, pidades silmas mootorsõidukite korduvkasutatavust, ringlussevõetavust ja taaskasutatavust, ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 70/156/EMÜ ...	10
★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/65/EÜ, 26. oktoober 2005, sadamate turvalisuse tugevdamise kohta ⁽¹⁾	28

I

(Aktid, mille avaldamine on kohustuslik)

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2005/56/EÜ,**26. oktoober 2005,****piiratud vastutusega äriühingute piiriülese ühinemise kohta****(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 44,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾, toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Erinevate liikmesriikide piiratud vastutusega äriühingute vahel on vaja koostööd ja konsolideerumist. Mis puudutab piiratud vastutusega äriühingute piiriülest ühinemist, siis on see ühenduses seotud arvukate õiguslike ja administratiivsete raskustega. Seetõttu on siseturu väljakujundamiseks ja toimimiseks vaja kehtestada ühenduse õigusnormid, mis lihtsustaksid erinevate liikmesriikide õigusaktidel põhinevate eri liiki piiratud vastutusega äriühingute piiriülest ühinemist.
- (2) Käesoleva direktiiviga lihtsustatakse selles määratletud piiratud vastutusega äriühingute piiriülest ühinemist. Liikmesriikide õigusaktid peavad lubama ühe liikmesriigi piiratud vastutusega äriühingu piiriülest ühinemist teise liikmesriigi piiratud vastutusega äriühinguga, kui asjaomaste liikmesriikide siseriiklik õigus lubab sellist liiki äriühingute ühinemisi.

- (3) Piiriüleste ühinemiste lihtsustamiseks tuleks ette näha, et iga piiriüleses ühinemises osaleva äriühingu ja iga huvitatud kolmanda isiku suhtes kohaldatakse siseriikliku õiguse sätteid ja vorminõudeid, mis kuuluksid kohaldamisele siseriikliku ühinemise korral, kui käesolev direktiiv ei sätesta teisiti. Siseriikliku õiguse sätteid ja vorminõudeid, millele käesolevas direktiivis viidatakse, ei tohiks kehtestada asutamisvabaduse ega kapitali vaba liikumise piiranguid, välja arvatud juhul, kui sellelaadsed piirangud on õigustatud kooskõlas Euroopa Kohtu praktikaga ja eelkõige üldistest huvidest tulenevate nõuetega ning kui need on selliste esmase tähtsusega nõuete täitmiseks vajalikud ja proportsionaalsed.

- (4) Piiriülese ühinemise ühine ühinemiskava peab olema samasuguste tingimustega kõigi erinevates liikmesriikides asuvate piiriüleses ühinemises osalevate äriühingute jaoks. Seetõttu peaks kindlaks määrama, milliseid andmeid peab ühine ühinemiskava vähemalt sisaldama, jättes samas äriühingutele õiguse vabalt kokku leppida täiendavate andmete osas.

- (5) Osanike või aktsionäride ja kolmandate isikute huvide kaitseks tehakse iga ühineva äriühingu jaoks nii piiriülese ühinemise ühine ühinemiskava kui ka piiriülese ühinemise lõpuleviimine ise asjaomases avalikus registris kättesaadavaks.

- (6) Kõikide liikmesriikide õigusaktid peaksid ette nägema, et iga üksiku riigi tasandil koostatakse iga ühineva äriühingu jaoks ühe või mitme eksperdi poolt aruanne piiriülese ühinemise ühise ühinemiskava kohta. Et piirata piiriülese ühinemisega kaasnevaid eksperdikulusid, tuleks näha ette võimalus koostada piiriüleses ühinemises osalevate äriühingute kõikide osanike või aktsionäride jaoks ühtne aruanne. Piiriülese ühinemise ühise ühinemiskava kiidab heaks iga sellise äriühingu osanike koosolek või aktsionäride üldkoosolek.

⁽¹⁾ ELT C 117, 30.4.2004, lk 43.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 10. mai 2005. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 19. septembri 2005. aasta otsus.

- (7) Piiriüleste ühinemiste lihtsustamiseks peaks iga ühineva äriühingu otsustamismenetluse teostamist ja õiguspärasust kontrollima sellise äriühingu suhtes pädev siseriiklik asutus, samas kui piiriülese ühinemise teostamist ja õiguspärasust peaks kontrollima see siseriiklik asutus, kes on pädev piiriülese ühinemise tulemuseks oleva äriühingu suhtes. Nimetatud siseriiklikuks asutuseks võib olla kohus, notar või muu asjaomase liikmesriigi poolt nimetatud pädev asutus. Samuti tuleks kindlaks määrata, millise siseriikliku õiguse järgi määratakse ajahetk, mil piiriülese ühinemine jõustub; see on õigus, mida kohaldatakse piiriülese ühinemise tulemuseks oleva äriühingu suhtes.
- (8) Osanike või aktsionäride ja kolmandate isikute huvide kaitseks tuleks täpsustada piiriülese ühinemise õiguslikud tagajärjed, kusjuures selle alusel tuleb eristada, kas piiriülese ühinemise tulemuseks oleva äriühingu puhul on tegemist ühendava või uue äriühinguga. Õiguskindluse huvides tuleks ette näha, et pärast piiriülese ühinemise jõustumist ei ole ühinemist enam võimalik tühistada.
- (9) See direktiiv ei piira ettevõtjate koondumise üle kontrolli kehtestamist puudutavate õigusaktide kohaldamist ei ühenduse tasandil määrusega (EÜ) nr 139/2004 ⁽¹⁾ ega ka liikmesriikide tasandil.
- (10) Käesolev direktiiv ei mõjuta ühenduse õigusakte, mis kehtivad krediitvahendusettevõtjate ja teiste rahaasutuste kohta, ega vastavalt nendele õigusaktidele kehtestatud või sisseviidud siseriiklikke eeskirju.
- (11) Käesolev direktiiv ei piira liikmesriikide õigusaktide kohaldamist, mille alusel tuleb anda infot selle kohta, kus hakkab olema piiriülese ühinemise tulemuseks oleva äriühingu juhatuse asukoht või peamine tegevuskoht.
- (12) Muud töötajate õigused peale osavõtuõiguste peaksid alluma siseriiklikele õigusnormidele, millele on osutatud nõukogu 20. juuli 1998. aasta direktiivis 98/59/EÜ kollektiivsete koondamiste kohta, ⁽²⁾ nõukogu 12. märtsi 2001. aasta direktiivis 2001/23/EÜ ettevõtjate, ettevõtete või nende osade üleminekul töötajate õiguste kaitsemise kohta, ⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2002. aasta direktiivis 2002/14/EÜ, millega kehtestatakse töötajate teavitamise ja ärakuulamise üldraamistik Euroopa Ühenduses ⁽⁴⁾ ning nõukogu 22. septembri 1994. aasta direktiivis 94/45/EÜ Euroopa tööõukogu asutamise või töötajate teavitamis- ja nõustamiskorra sisseseadmise kohta liikmesriigidele ettevõtetes või kontsernides ⁽⁵⁾.
- (13) Kui töötajatel on käesolevas direktiivis sätestatud tingimustel osavõtuõigus ühes ühinevas äriühingus ja kui liikmesriigis, kus on piiriülese ühinemise tulemuseks oleva äriühingu registrijärgne asukoht, ei ole siseriikliku õigusega kehtestatud samasugust töötajate osavõtu taset nagu rakendati asjaomastes ühinevates äriühingutes (sealhulgas äriühingu nõukogu otsuseid tegevates komiteedes) või kui siseriikliku õigusega ei nähta piiriülese ühinemise tulemuseks olevas äriühingus töötajatele ette samasugust õigust, tuleb töötajate osavõttu piiriülese ühinemise tulemuseks olevas äriühingus reguleerida. Aluseks võetakse põhimõtted ja kord, mis on sätestatud nõukogu 8. oktoobri 2001. aasta määruses (EÜ) nr 2157/2001 Euroopa äriühingu (SE) põhikirja kohta ⁽⁶⁾ ja nõukogu 8. oktoobri 2001. aasta direktiivis 2001/86/EÜ, millega täiendatakse Euroopa äriühingu põhikirja töötajate kaasamise suhtes, ⁽⁷⁾ kuid seda võidakse muuta, kui seda peetakse vajalikuks, sest ühinemise tulemuseks olev äriühing tegutseb selle liikmesriigi seaduste järgi, kus on äriühingu registrijärgne asukoht. Liikmesriigid võivad kooskõlas direktiivi 2001/86/EÜ artikli 3 lõike 2 punktiga b ühinemises ebavajalike viivituste vältimiseks tagada viivitamatu läbiraakimise alustamise käesoleva direktiivi artikli 16 alusel.
- (14) Selleks et määrata kindlaks asjaomastes ühinevates äriühingutes rakendatavat töötajate osavõtu taset, tuleks samuti arvesse võtta töötajate esindajate osakaalu

⁽¹⁾ Nõukogu 20. jaanuari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 139/2004 kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumiste üle (EÜ ühinemismäärus) (ELT L 24, 29.1.2004, lk 1).

⁽²⁾ EÜT L 225, 12.8.1998, lk 16.

⁽³⁾ EÜT L 82, 22.3.2001, lk 16.

⁽⁴⁾ EÜT L 80, 23.3.2002, lk 29.

⁽⁵⁾ EÜT L 254, 30.9.1994, lk 64. Direktiivi on muudetud direktiiviga 97/74/EÜ (EÜT L 10, 16.1.1998, lk 22).

⁽⁶⁾ EÜT L 294, 10.11.2001, lk 1. Määrust on muudetud määrusega (EÜ) nr 885/2004 (ELT L 168, 1.5.2004, lk 1).

⁽⁷⁾ EÜT L 294, 10.11.2001, lk 22.

äriühingute, mille suhtes kohaldatakse töötajate osavõttu, kasumiüksusi hõlmava juhtrühma liikmete hulgas.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

(15) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt ühiseid elemente sisaldavate riikidevahelisel tasandil kohaldatavate eeskirjade sätestamine, ei ole direktiivi ulatuse ja mõju tõttu liikmesriikide tasandil võimalik täielikult saavutada ning see on paremini saavutatav ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.

(16) Õigusaktide kvaliteedi parandamist käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe⁽¹⁾ punkti 34 kohaselt peaks julgustama liikmesriike koostama enda jaoks ja ühenduse huvides tabelid, mis väljendaksid võimalikult suures ulatuses käesoleva direktiivi ja ülevõtmismetmete vastavust, ja need tabelid avaldama,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Reguleerimisala

Käesolev direktiiv kehtib piiratud vastutusega äriühingute ühinemiste kohta, mis on asutatud liikmesriigi õiguse alusel ja mille registrijärgne asukoht, juhatuse asukoht või peamine tegevuskoht asub ühenduses, kui äriühingutest vähemalt kahe suhtes kehtib erineva liikmesriigi õigus (edaspidi "piiriülesed ühinemised").

1) *piiratud vastutusega äriühing* (edaspidi "äriühing"):

- a) direktiivi 68/151/EMÜ⁽²⁾ artiklis 1 nimetatud äriühing või
- b) äriühing, mis on juriidiline isik ja millel on osa- või aktsiakapital, mis on ette nähtud üksnes äriühingu kohustuste katmiseks ja millele nähakse tema suhtes kohaldatava siseriikliku õigusega ette äriühingu liikmete ja kolmandate isikute kaitseks tagatised direktiivi 68/151/EMÜ tähenduses;

2) *ühinemine* – tegevus, mille käigus:

- a) annab üks äriühing või annavad mitu äriühingut likvideerimismenetlusega lõpetamisel kogu oma vara ja kohustused üle mõnele teisele olemasolevale äriühingule – ühendavale äriühingule – kusjuures nende väärtpaberiomaniikud, osanikud või aktsionärid saavad vastu teise äriühingu osa- või aktsiakapitali esindavad väärtpaberid, osad või aktsiad ja kui see on ettenähtud, rahalise juurdemakse, mis ei ületa 10 % asendatud väärtpaberite, osade või aktsiate nimiväärtuste summast või – kui see puudub – nimetatud väärtpaberite, osade või aktsiate arvestuslikust väärtusest, või
- b) annab üks äriühing või annavad mitu äriühingut likvideerimismenetlusega lõpetamisel kogu oma vara ja kohustused üle äriühingule, mille nad asutavad – uuele äriühingule – kusjuures nende väärtpaberiomaniikud, osanikud või aktsionärid saavad vastu uue äriühingu osa- või aktsiakapitali esindavad väärtpaberid, osad või aktsiad ja kui see on ettenähtud, rahalise juurdemakse, mis ei ületa 10 % asendatud väärtpaberite, osade või aktsiate nimiväärtuste summast või – kui see puudub – nimetatud väärtpaberite, osade või aktsiate arvestuslikust väärtusest;
- c) annab äriühing likvideerimismenetlusega lõpetamisel kogu oma vara ja kohustused üle äriühingule, millele kuuluvad kõik tema kapitali esindavad väärtpaberid, osad või aktsiad.

⁽²⁾ Esimene nõukogu 9. märtsi 1968. aasta direktiiv 68/151/EMÜ tagatiste kooskõlastamise kohta, mida liikmesriigid äriühingu liikmete ja kolmandate isikute huvide kaitseks EMÜ asutamislepingu artikli 58 teises lõigus tähendatud äriühingutelt nõuavad, et muuta sellised tagatised ühenduse kõigis osades võrdväärseteks (EÜT L 65, 14.3.1968, lk 8). Direktiivi on viimati muudetud 2003. aasta ühinemisaktiga.

⁽¹⁾ ELT C 321, 31.12.2003, lk 1.

Artikkel 3

Reguleerimisala käsitlevad täiendavad sätted

1. Ilma et see piiraks artikli 2 punkti 2 kohaldamist, kohaldatakse seda direktiivi piiriülestele ühinemistele ka siis, kui vähemalt ühe asjaomase liikmesriigi õigus võimaldab artikli 2 punkti 2 alapunktide a ja b kohast rahalist juurdemakset summas üle 10 % piiriülese ühinemise tulemuseks oleva äriühingu väärtpaberite, osade või aktsiate nimiväärtuste summast – selle puudumisel väärtpaberite, osade või aktsiate arvestuslikust väärtusest.

2. Liikmesriigid võivad otsustada, et nad ei kohalda käesolevat direktiivi piiriülestele ühinemistele, kus osaleb tulundusühistu, seda isegi juhul, kui see ühistu kuuluks mõiste "piiratud vastutusega äriühing" määratluse alla vastavalt artikli 2 punktile 1.

3. Käesolevat direktiivi ei kohaldata piiriüleste ühinemiste suhtes, milles osaleb selline äriühing, mille eesmärgiks on investeerida üldsuse poolt temasse paigutatud vahendid ühiselt riskihajutamise põhimõttel ning mille osasid või aktsiaid võib nende omanike nõudmisel otseselt või kaudselt selle äriühingu varade arvel tagasi võtta või välja maksta. Selliste tagasivõtmiste või väljamaksetega on võrdsustatud toimingud, millega äriühing soovib tagada, et tema osade või aktsiate kurss ei erineks olulisel määral tema varade netoväärtusest.

Artikkel 4

Piiriülese ühinemise tingimused

1. Kui käesolev direktiiv ei sätesta teisiti,

- a) on piiriülesed ühinemised võimalikud ainult sellist liiki äriühingute vahel, millel on lubatud ühineda vastavate liikmesriikide siseriikliku õiguse alusel,
- b) peab piiriüleses ühinemises osalev äriühing järgima või täitma tema jaoks kehtiva siseriikliku õiguse sätteid ja vorminõudeid. Kui liikmesriigi õigus lubab selle liikmesriigi asutustel sisest ühinemist üldistes huvides keelata, siis kehtib see ka piiriülese ühinemise kohta, mille puhul vähemalt üks ühinemises osalevatest äriühingutest allub nimetatud liikmesriigi õigusele. Seda sätet ei kohaldata osas, mis on seotud määruse (EÜ) nr 139/2004 artikli 21 kohaldamisega.

2. Lõike 1 punktis b nimetatud sätete ja vorminõuete hulka kuuluvad eelkõige ühinemisega seotud otsustamismenetlust ja – ühinemise piiriülest iseloomu arvestades – ühinevate äriühingute võlausaldajate, obligatsiooniomanike ja

väärtpaberite, osade või aktsiate omanike kaitset ning töötajate kaitset käsitlevad sätted, kui tegemist on teiste kui artikliga 16 reguleeritud õigustega. Liikmesriik võib piiriüleses ühinemises osalevate, tema õigusele alluvate äriühingute osas vastu võtta sätteid piiriülese ühinemise vastu olnud vähemusosanike või -aktsionäride asjakohase kaitse tagamiseks.

Artikkel 5

Piiriülese ühinemise ühine ühinemiskava

Ühinevate äriühingute juht- või haldusorganid koostavad piiriülese ühinemise ühise ühinemiskava. See ühine ühinemiskava peab sisaldama vähemalt järgmisi andmeid:

- a) ühinevate äriühingute liik, ärinimi ja asukoht ning piiriülese ühinemise tulemuseks oleva äriühingu suhtes ette nähtav liik, ärinimi ja asukoht;
- b) äriühingu väärtpaberite, osade või aktsiate asendussuhe ja rahaliste juurdemaksete suurus;
- c) piiriülese ühinemise tulemuseks oleva äriühingu väärtpaberite, osade või aktsiate üleandmise tingimused;
- d) piiriülese ühinemise eeldatav mõju tööhõivele;
- e) hetk, alates millest üleantud väärtpaberid, osad või aktsiad annavad õiguse kasumiosale ning kõik nimetatud õigust puudutavad erisused;
- f) hetk, millest alates loetakse ühinevate äriühingute tehingud raamatupidamisarvestuse seisukohalt tehtuks piiriülese ühinemise tulemuseks oleva äriühingu arvel;
- g) õigused, mille piiriülese ühinemise tulemuseks olev äriühing annab eriõigustega osanikele või aktsionäridele ja teistele äriühingu kapitali esindavate väärtpaberite, mis ei ole osad ega aktsiad, omanikele, või nende isikute suhtes ette nähtud meetmed;
- h) kõik erisoodustused, mis antakse piiriülese ühinemise ühinemiskava kontrollivatele ekspertidele või ühinevate äriühingute haldus-, juht-, järelevale- või kontrollorganite liikmetele;
- i) piiriülesel ühinemise tulemuseks oleva äriühingu põhikiri;
- j) vajadusel andmed menetluse kohta, millega reguleeritakse vastavalt artiklile 16 töötajate kaasamise kord nende osavõtuõiguse määratlemisel piiriülese ühinemise tulemuseks olevas äriühingus;

- k) andmed piiriülese ühinemise tulemuseks olevale äriühingule üleantavate varade ja kohustuste hindamise kohta;
- l) ühinemises osalevate äriühingute piiriülese ühinemise tingimuste kindlaksmääramisel kasutatud raamatupidamisaruannete kuupäevad.

Artikkel 6

Avaldamine

1. Piiriülese ühinemise ühine ühinemiskava tuleb iga ühineva äriühingu suhtes kohaldatava liikmesriigi siseriiklikus õiguses ettenähtud viisil vastavalt direktiivi 68/151/EMÜ artiklile 3 teatavaks teha hiljemalt üks kuu enne osanike koosolekut või aktsionäride üldkoosolekut, millel selle kohta otsus vastu võetakse.
2. Pidades silmas selle liikmesriigi täiendavaid nõudeid, mille õigust asjaomase äriühingu suhtes kohaldatakse, tuleb iga ühineva äriühingu kohta avaldada selle liikmesriigi ametlikus väljaandes järgmised andmed:
 - a) iga ühineva äriühingu liik, ärinimi ja asukoht;
 - b) register, kuhu on esitatud iga ühineva äriühingu direktiivi 68/151/EMÜ artikli 3 lõikes 2 nimetatud dokumendid ning registrikande number;
 - c) iga ühineva äriühingu kohta viide ühinevate äriühingute võlausaldajate ja vajadusel vähemusosanike või -aktsionäride õiguste teostamise korrale ning aadress, millelt saab nimetatud korra kohta tasuta ammendavat teavet.

Artikkel 7

Juht- või haldusorgani aruanne

Iga ühineva äriühingu juht- või haldusorgan koostab osanikele või aktsionäridele mõeldud aruande, milles selgitatakse ja põhjendatakse piiriülese ühinemise õiguslikke ja majanduslikke aspekte ning selgitatakse piiriülese ühinemise mõju osanikele või aktsionäridele, võlausaldajatele ja töötajatele.

Aruanne tehakse osanikele või aktsionäridele ja töötajate esindajatele või nende puudumisel töötajatele kättesaadavaks hiljemalt üks kuu enne artiklis 9 nimetatud osanike koosoleku või aktsionäride üldkoosoleku kuupäeva.

Juhul kui mõne ühineva äriühingu juht- või haldusorgan saab siseriiklike õigusaktide kohaselt töötajate esindajalt õigeaegselt arvamuse, tuleb see arvamus aruandele lisada.

Artikkel 8

Sõltumatu ekspertaruanne

1. Iga ühineva äriühingu kohta koostatakse osanikele või aktsionäridele mõeldud sõltumatu ekspertaruanne, mis peab olema esitatud hiljemalt üks kuu enne artiklis 9 osutatud osanike koosoleku või aktsionäride üldkoosoleku kuupäeva. Sõltuvalt liikmesriigi õigusest võivad ekspertideks olla füüsilised või juriidilised isikud.

2. Alternatiivina ekspertide kaasamisele, kes tegutsevad iga ühineva äriühingu nimel, võivad piiriülese ühinemise ühist ühinemiskava kontrollida ja kõikidele osanikele või aktsionäridele määratud ühise kirjaliku aruande koostada üks või mitu sõltumatut eksperti, kes on nimetatud äriühingute ühise taotluse alusel selle liikmesriigi, mille õigusele üks ühinevatest äriühingutest või piiriülese ühinemise tulemuseks olev äriühing allub, kohtu või haldusastutuse poolt või kellele vastava asutuse poolt selleks luba anti.

3. Ekspertaruanne sisaldab vähemalt nõukogu 9. oktoobri 1978. aasta direktiivi 78/855/EMÜ, mis käsitleb aktsiaseltside ühinemist⁽¹⁾, artikli 10 lõikele 2 vastavaid andmeid. Ekspertidel on õigus nõuda igalt ühinevalt äriühingult kogu teavet, mida nad oma ülesande täitmiseks vajalikuks peavad.

4. Piiriülese ühinemise ühise ühinemiskava kontrollimine sõltumatute ekspertide poolt ja ekspertide aruande koostamine ei ole vajalik, kui kõikide ühinevate äriühingute kõik osanikud või aktsionärid sellest loobuvad.

Artikkel 9

Heakskiitmine osanike koosolekul või aktsionäride üldkoosolekul

1. Pärast aruannete teatavaks võtmist vastavalt artiklitele 7 ja 8 otsustab iga ühineva äriühingu osanike koosolek või aktsionäride üldkoosolek piiriülese ühinemise ühise ühinemiskava heakskiitmise.

⁽¹⁾ EÜT L 295, 20.10.1978, lk 36. Direktiivi on viimati muudetud 2003. aasta ühinemisaktiga.

2. Iga ühineva äriühingu osanike koosolekul või aktsionäride üldkoosolekul on õigus seada piiriülene ühinemine sõltuvusse sellest, et töötajate osavõtu kord piiriülese ühinemise tulemuseks olevas äriühingus tema poolt selgesõnaliselt kinnitatakse.

3. Liikmesriigi õigusaktid ei pruugi ette näha ühineva äriühingu osanike koosoleku või aktsionäride üldkoosoleku nõusolekut, kui direktiivi 78/855/EMÜ artikli 8 nõuded on täidetud.

Artikkel 10

Ühinemiseelne tõend

1. Iga liikmesriik nimetab kohtu, notari või muu pädeva asutuse, mis kontrollivad piiriülese ühinemise õiguspärasust menetluse nendes osades, mis puudutavad ühinevaid äriühinguid, mis alluvad tema siseriiklikule õigusele.

2. Igas asjaomases liikmesriigis väljastab lõikes 1 osutatud pädev asutus igale ühinevale äriühingule, mille suhtes kohaldatakse selle liikmesriigi õigust, nii kiiresti kui võimalik, tõendi, mis kinnitab lõplikult ühinemiseelsete toimingute ja vorminõuete nõuetekohast täitmist.

3. Kui vastavalt selle liikmesriigi õigusele, millele ühinev äriühing allub, on ette nähtud menetlus väärtpaberite või osade või aktsiate asendussuhte kontrollimiseks ja muutmiseks või vähemusosanikele või -aktsionäridele hüvituse maksmiseks, mis ei välista siiski piiriülese ühinemise registrisse kandmist, siis kohaldatakse nimetatud menetlust ainult juhul, kui teised ühinevad äriühingud liikmesriikides, mille õigusnormid sellist menetlust ette ei näe, piiriülese ühinemise ühinemiskava heakskiitmisel vastavalt artikli 9 lõikele 1 selgesõnaliselt nõustuvad, et esimese ühineva äriühingu osanikel või aktsionäridel on võimalik taotleda sellist menetlust antud äriühingu suhtes pädevas kohtus. Sellisel juhul võib lõikes 1 nimetatud asutus väljastada lõikes 2 nimetatud tõendi ka juhul, kui selline menetlus algatati. Tõendis tuleb siiski näidata, et selline menetlus on pooleli. Menetluse kohta tehtav otsus on piiriülese ühinemise tulemuseks oleva äriühingu ja tema osanike või aktsionäride jaoks siduv.

Artikkel 11

Piiriülese ühinemise õiguspärasus

1. Iga liikmesriik nimetab kohtu, notari või muu pädeva asutuse, mis kontrollib piiriülese ühinemise õiguspärasust

menetluse nendes osades, mis puudutavad piiriülese ühinemise teostamist ja kui see on asjakohane, uue äriühingu asutamist, kui see piiriülese ühinemise tulemuseks olev äriühing allub tema siseriiklikule õigusele. Nimetatud pädev asutus tagab eelkõige, et ühinevad äriühingud on samadel tingimustel heaks kiitnud piiriülese ühinemise ühise ühinemiskava ja kui see on asjakohane, et töötajate osavõtu kord on vastavalt artiklile 16 kindlaks määratud.

2. Iga ühinev äriühing esitab lõikes 1 nimetatud pädevale asutusele kuue kuu jooksul alates selle väljastamisest artikli 10 lõikes 2 nimetatud tõendi ning artiklis 9 nimetatud osanike koosoleku või aktsionäride üldkoosoleku poolt heakskiidetud piiriülese ühinemise ühise ühinemiskava.

Artikkel 12

Piiriülese ühinemise jõustumine

Piiriülese ühinemise jõustumise kuupäev määratakse kindlaks selle liikmesriigi õiguse alusel, mida kohaldatakse piiriülese ühinemise tulemuseks oleva äriühingu suhtes. Ühinemine saab jõustuda siiski alles pärast artiklis 11 nimetatud kontrolli lõpetamist.

Artikkel 13

Registrisse kandmine

Iga liikmesriigi, mille õigust ühinevate äriühingute suhtes kohaldati, õiguse alusel määratakse asjaomase riigi territooriumi osas kindlaks, millise korra kohaselt kooskõlas direktiivi 68/151/EMÜ artikliga 3 avalikustatakse ühinemise lõpuleviimine avalikus registris, kuhu iga ühinemises osalev äriühing oma dokumendid esitama pidi.

Register, kuhu piiriülese ühinemise tulemuseks olev äriühing kantakse, teatab viivitamatult registrile, kuhu iga osalev äriühing oma dokumendid esitama pidi, et piiriülene ühinemine on jõustunud. Varasema kande kustutamine toimub, kui see on ettenähtud, nimetatud teate laekumisel, kuid mitte varem.

Artikkel 14

Piiriülese ühinemise tagajärjed

1. Vastavalt artikli 2 punkti 2 alapunktidele a ja c lõpule viidud piiriülese ühinemisega kaasneb alates artiklis 12 nimetatud kuupäevast järgnev:

a) ühendatava äriühingu kogu vara ja kõik kohustused lähevad üle ühendavale äriühingule;

b) ühendatava äriühingu osanikest või aktsionäridest saavad ühendava äriühingu osanikud või aktsionärid;

— artikli 9 lõige 1 ei kuulu kohaldamisele ühendatava äriühingu või ühendatavate äriühingute suhtes.

c) ühendatav äriühing lakkab olemast.

2. Vastavalt artikli 2 punkti 2 alapunktile b lõpule viidud piiriülese ühinemisega kaasneb alates artiklis 12 nimetatud kuupäevast järgnev:

a) ühinevate äriühingute kogu vara ja kõik kohustused lähevad üle uuele äriühingule;

b) ühendatava äriühingu osanikest või aktsionäridest saavad uue äriühingu osanikud või aktsionärid;

c) ühinevad äriühingud lakkavad olemast.

3. Kui liikmesriik näeb äriühingute piiriülese ühinemise korral käesoleva direktiivi tähenduses ette erilised vorminõuded ühinevate äriühingute poolt üle antud teatud vara, õiguste ja kohustuste üleandmise kolmandate isikute suhtes kehtivuse osas, siis täidab need vorminõuded ühinemise tulemuseks olev äriühing.

4. Piiriülese ühinemise jõustumise hetkel lähevad töölepingute või töösuhete alusel kehtivad ühinevate äriühingute õigused ja kohustused piiriülese ühinemise jõustumise järgselt üle piiriülese ühinemise tulemuseks olevale äriühingule piiriülese ühinemise jõustumiskuupäeval.

5. Ühendava äriühingu osasid või aktsiaid ei vahetata ühendatava äriühingu osade või aktsiate vastu, kui need kuuluvad kas:

a) ühendavale äriühingule endale või küll enda nimel, kuid ühendava äriühingu ülesandel tegutsevale isikule;

b) ühendatavale äriühingule endale või küll enda nimel, kuid ühendatava äriühingu ülesandel tegutsevale isikule.

Artikkel 15

Lihtsustatud vorminõuded

1. Kui piiriülene ühinemine viiakse ühendamise teel läbi äriühingu poolt, millele kuuluvad kõik ühendatava äriühingu või ühendatavate äriühingute osanike koosolekul või aktsionäride üldkoosolekul hääleõigust andvad osad või aktsiad ja muud väärtpaberid, siis:

— artikli 5 punktid b, c ja e, artikkel 8 ja artikli 14 lõike 1 punkt b kohaldamisele ei kuulu,

2. Kui piiriülese ühinemise viib ühendamisena läbi äriühing, millele kuuluvad vähemalt 90 %, aga mitte kõik ühendatava äriühingu või ühendatavate äriühingute osanike koosolekul või aktsionäride üldkoosolekul hääleõigust andvad osad või aktsiate ja muud väärtpaberid, siis on sõltumatu eksperdi või sõltumatute ekspertide aruanded ning kontrollimiseks vajalikud dokumendid nõutavad ainult sel määral, nagu see on ette nähtud siseriikliku õigusega, mida kohaldatakse kas ühendava või ühendatava äriühingu suhtes.

Artikkel 16

Töötajate osavõtt

1. Ilma et see piiraks lõike 2 kohaldamist, kohaldatakse piiriülese ühinemise tulemuseks oleva äriühingu suhtes selle registrijärgses asukoha liikmesriigis kehtivaid töötajate osavõttu käsitlevaid eeskirju, kui need on olemas.

2. Piiriülese ühinemise tulemuseks oleva äriühingu registrijärgse asukoha liikmesriigis kehtivaid eeskirju töötajate osavõtu kohta, kui need on olemas, ei kohaldata, kui vähemalt ühe ühineva äriühingu keskmine töötajate arv kuue kuu jooksul enne piiriülese ühinemise ühinemiskava artikli 6 kohast avaldamist on suurem kui 500 ja selles äriühingus on kasutusel ja toimib töötajate osavõtu süsteem vastavalt direktiivi 2001/86/EÜ artikli 2 punktile k või kui piiriülese ühinemise tulemuseks oleva äriühingu suhtes kohaldatav siseriiklik õigus ei näe ette

a) vähemalt samal tasemel töötajate osavõttu nagu kasutatakse asjaomastes ühinevates äriühingutes ning mida mõeldakse töötajate esindajate osakaalu alusel äriühingu, mille suhtes kohaldatakse töötajate osavõttu, haldus- või järelevalveorganite või nende komiteede või kasumiüksusi hõlmava juhtrühma liikmete hulgas, või

b) piiriülese ühinemise tulemuseks oleva äriühingu koosseisulistele töötajatele, kes asuvad mõnes teises liikmesriigis, samasuguseid osavõtuõigusi nagu on nendel töötajatel, kes töötavad liikmesriigis, kus on piiriülese ühinemise tulemuseks oleva äriühingu registrijärgne asukoht.

3. Lõikes 2 nimetatud juhtudel reguleerivad liikmesriigid töötajate osavõttu piiriülese ühinemise tulemuseks olevas äriühingus ja töötajate kaasamist selliste õiguste kindlaksmääramisse *mutatis mutandis* ja lõigetes 4 kuni 7 sätestatud arvestades kooskõlas põhimõtete ja menetlustega, mis on sätestatud määruse (EÜ) nr 2157/2001 artikli 12 lõigetes 2, 3 ja 4 ning direktiivi 2001/86/EÜ järgmistes sätetes:

- a) artikli 3 lõiked 1, 2 ja 3, lõike 4 esimese lõigu esimene taane ja teine lõik, lõiked 5 ja 7;
- b) artikli 4 lõige 1, lõike 2 punktid a, g ja h ning lõige 3;
- c) artikkel 5;
- d) artikkel 6;
- e) artikli 7 lõige 1, lõike 2 esimese lõigu punkt b ja teine lõik ning lõige 3. Käesoleva direktiivi rakendamiseks tõstetakse siiski vastavalt direktiivi 2001/86/EÜ artikli 7 lõike 2 esimese lõigu punktis b sätestatud protsentuaalset osakaalu, mis on vajalik nimetatud direktiivi lisa 3. osas toodud standardeeskirjade rakendamiseks 25 protsendilt 33 1/3 protsendini;
- f) artiklid 8, 10 ja 12;
- g) artikli 13 lõige 4;
- h) lisa 3. osa punkt b.

4. Lõikes 3 osutatud põhimõtteid ja menetlusi sätestades:

- a) annavad liikmesriigid ühinevate äriühingute asjaomastele organitele õiguse otsustada ilma eelnevate läbirääkimisteta selle kasuks, et nende suhtes kohaldatakse lõike 3 punktis h osutatud osavõtu standardeeskirju, mis on sätestatud piiriülese ühinemise tulemuseks oleva äriühingu registrijärgse asukoha liikmesriigi õiguses, ning pidada nendest eeskirjadest kinni registreerimise kandmise kuupäevast alates;

b) annavad liikmesriigid spetsiaalsele läbirääkimisorganile õiguse otsustada kahe kolmandiku liikmete hääletamusega, kes esindavad vähemalt kahte kolmandikku töötajatest – kaasa arvatud nende liikmete hääled, kes esindavad töötajaid vähemalt kahes eri liikmesriigis –, mitte alustada läbirääkimisi või lõpetada juba alustatud läbirääkimised ning toetuda piiriülese ühinemise tulemuseks oleva äriühingu registrijärgse asukoha liikmesriigis kehtivatele eeskirjadele töötajate osavõtu kohta;

c) võivad liikmesriigid juhul, kui eelnevate läbirääkimiste järel kohaldatakse osavõtu standardeeskirju, ning nendest eeskirjadest sõltumatult määrata töötajate esindajate osakaalu piirmäära piiriülesel ühinemise tulemuseks oleva äriühingu haldusorganis. Kui siiski ühes ühinevas äriühingus moodustasid töötajate esindajad haldus- või järelevalveorgani koosseisust vähemalt ühe kolmandiku, ei või piirangu tulemuseks mingil juhul olla madalam töötajate esindajate osakaal haldusorganis kui üks kolmandik.

5. Osavõtuõiguste laiendamine piiriülese ühinemise tulemuseks oleva äriühingu teistes liikmesriikides töötavatele töötajatele, millele on osutatud lõike 2 punktis b, ei too osavõtuõigust sel viisil laiendada otsustanud liikmesriikidele kaasa kohustus võtta neid töötajaid arvesse töötajate osavõtukünniste arvutamisel, millest lähtutakse osavõtuõiguste määratlemisel siseriiklikus õiguses.

6. Kui vähemalt üks ühinevatest äriühingutest kasutab töötajate osavõtu süsteemi ja piiriülese ühinemise tulemuseks olevat äriühingut tuleb vastavalt lõikes 2 osutatud eeskirjadele juhtida sellise süsteemi alusel, tuleb kõnealune äriühing muuta sellist liiki äriühinguks, mis võimaldab osavõtuõigusi rakendada.

7. Kui piiriülese ühinemise tulemuseks olevas äriühingus kasutatakse töötajate osavõtu süsteemi, on kõnealune äriühing kohustatud rakendama meetmeid, et tagada töötajate osavõtuõiguste kaitse edaspidiste siseriiklike ühinemiste korral kolme aasta jooksul pärast ühinemise jõustumist ning kohaldades *mutatis mutandis* käesolevas artiklis sätestatud eeskirju.

Artikkel 17

Kehtivus

Vastavalt artiklile 12 jõustunud piiriülese ühinemist ei saa tühistada.

Artikkel 18

Läbivaatamine

Viie aasta möödumisel artikli 19 esimeses lõigus nimetatud kuupäevast vaatab komisjon käesoleva direktiivi selle kohaldamise käigus saadud kogemuste alusel läbi ja teeb vajaduse korral ettepaneku seda muuta.

Artikkel 19

Lõppsätted

Liikmesriigid kehtestavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt ...detsembriks 2007.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

Artikkel 20

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 21

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 26. oktoober 2005

Euroopa Parlamendi nimel
president

J. BORRELL FONTELLES

Nõukogu nimel
eesistuja

D. ALEXANDER

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2005/64/EÜ,

26. oktoober 2005,

mis käsitleb mootorsõidukite tüübikinnitust, pidades silmas mootorsõidukite korduvkasutatavust, ringlussevõetavust ja taaskasutatavust, ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 70/156/EMÜ

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 95,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ⁽¹⁾

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras, ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. septembri 2000. aasta direktiivile 2000/53/EÜ, mis käsitleb kasutuselt kõrvaldatud sõidukeid, ⁽³⁾ tuleks kehtestada asjakohased sätted, millega tagatakse, et M₁- ja N₁-kategooriasse kuuluvad tüübikinnitusega sõidukid võib viia turule ainult juhul, kui need on korduvkasutatavad ja/või ringlussevõetavad vähemalt 85 % ulatuses sõiduki massist ning korduv- ja/või taaskasutatavad vähemalt 95 % ulatuses sõiduki massist.

(2) Detailide korduvkasutatavus, materjalide ringlussevõetavus ja taaskasutatavus moodustavad olulise osa ühenduse jäätmehoolduskavast. Seetõttu tuleks nõuda, et sõidukitootjad ja nende tarnijad arvestaksid neid aspekte uute sõidukite arendamise kõige varasematel etappidel, et hõlbustada sõidukite käitlemist nende kasutusaja lõppemisel.

(3) Käesolev direktiiv on üks nõukogu 6. veebruari 1970 direktiiviga 70/156/EMÜ (liikmesriikide mootorsõidukite ja nende haagiste tüübikinnitusega seotud õigusaktide ühtlustamise kohta) ⁽⁴⁾ kehtestatud ühenduse sõidukite tüübikinnituse süsteemi raamistikku kuuluvatest direktiividest.

(4) Praegu on kogu sõiduki tüübikinnituse süsteem kohustuslik M₁-kategooriasse kuuluvate sõidukite puhul ja lähitulevikus laiendatakse seda kõikidele sõidukikategooriatele. Seepärast on vaja lisada kogu sõiduki tüübikinnituse süsteemi sõidukite korduvkasutatavust, ringlussevõetavust ja taaskasutatavust puudutavad meetmed.

(5) Seepärast on vaja kehtestada sätted, võtmaks arvesse asjaolu, et N₁-kategooria sõidukid pole veel kaetud sõidukite tüübikinnituse süsteemiga.

(6) Tootja peaks tegema tüübikinnitusasutusele kättesaadavaks kõik asjasepuutuvad tehnilised andmed koostismaterjalide ja nende masside kohta, et võimaldada tootja arvutuste kontrollimist vastavalt ISO standardile 22628: 2002.

(7) Sõiduki tüübikinnituse menetlusel saab tootja arvutusi lugeda kehtivaks ainult juhul, kui tootja on kehtestanud piisavad meetmed ja menetlused, et hallata kõiki oma tarnijatelt saadud andmeid. Enne iga tüübikinnituse andmist peaks pädev asutus viima läbi nende meetmete ja menetluste eelhindamise ja väljastama nende piisavust kinnitava vastavustunnistuse.

⁽¹⁾ ELT C 74, 23.3.2005, lk 15.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 14. aprilli 2005. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 6. oktoobri 2005. aasta otsus.

⁽³⁾ EÜT L 269, 21.10.2000, lk 34. Direktiivi on viimati muudetud nõukogu otsusega 2005/673/EÜ (ELT L 254, 30.9.2005, lk 69).

⁽⁴⁾ EÜT L 42, 23.2.1970, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud komisjoni direktiiviga 2005/49/EÜ (ELT L 194, 26.7.2005, lk 12).

- (8) Ringlussevõetavuse ja taaskasutatavuse määrade arvutuste erinevate algandmete asjakohasust tuleb hinnata vastavalt kasutuselt kõrvaldatud sõidukite ümbertöötlemismetoditele. Seepärast peaks tootja soovitama kasutuselt kõrvaldatud sõidukite ümbertöötlemismetodit ja teavitama pädevat asutust selle üksikasjadest. See meetod peaks põhinema sõiduki tüübikinnituse taotlemise ajal kasutatavatel või väljatöötamisel olevatel tõestatud tehnoloogiatel.
- (9) Eriotstarbelised sõidukid on loodud eriülesannete täitmiseks ning nende kere osas tuleb teha eritöid, mis pole täielikult tootja kontrolli all. Seega ei ole ringlussevõetavuse ja taaskasutatavuse määrasid võimalik korralikult arvutada. Seepärast ei tuleks neile sõidukeile kohaldada arvutustega seotud nõudeid.
- (10) Mittekomplektsed sõidukid moodustavad N_1 -kategooria sõidukitest olulise osa. Baassõiduki tootja ei saa komplekteeritud sõidukite osas arvutada ringlussevõetavuse ja taaskasutatavuse määrasid, kuna ehituse hilisemate etappidega seonduvad andmed pole kättesaadavad baassõidukite väljatöötamisetapil. Seepärast on asjakohane nõuda ainult baassõidukite vastavust käesolevale direktiivile.
- (11) Väikeseeriana toodetud sõidukite turuosa on väga piiratud, mistõttu oleks keskkonnale vähe kasu, kui need sõidukid peaksid vastama käesolevale direktiivile. Seepärast ei tuleks neile sõidukeile kohaldada käesoleva direktiivi teatud sätteid.
- (12) Vastavalt direktiivile 2000/53/EÜ tuleks maanteeohutuse ja keskkonnakaitse huvides võtta asjakohaseid meetmeid, et vältida teatud kasutuselt kõrvaldatud sõidukitelt eemaldatud osade korduvkasutamist. Taolisi meetmeid tuleks kitsendada korduvkasutatavate osade kasutamisele uute sõidukite ehitamisel.
- (13) Käesoleva direktiivi sätteid kohustavad tootjaid esitama uued tüübikinnitusega seotud andmed ja seepärast tuleks need üksikasjad kajastada direktiivis 70/156/EMÜ, mis kehtestab põhjaliku loetelu tüübikinnituse saamiseks esitatavatest andmetest. Seepärast on vaja seda direktiivi vastavalt muuta.
- (14) Käesoleva direktiivi teaduse ja tehnika arenguga kohandamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta kooskõlas direktiivi 70/156/EMÜ artikli 13 lõikes 3 sätestatud komitee menetlusega.
- (15) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt kasutuselt kõrvaldatud sõidukite keskkonnamõju minimeerimist, nõudes sõidukite loomise ideefaasis korduvkasutamise, ringlussevõtmise ja taaskasutamise lihtsustamisega arvestamist, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning seda on meetme ulatuse tõttu parem saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (16) Kooskõlas paremat õigusloomet käsitleva institutsiooni-devahelise kokkuleppe⁽¹⁾ punktiga 34 ergutatakse liikmesriike koostama nende endi jaoks ja ühenduse huvides oma tabelid, mis illustreerivad nii palju kui võimalik käesoleva direktiivi ja selle ülevõtmismetmete vahelist vastavust, ning tegema need avalikkusele kättesaadavaks.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Sisu

Käesoleva direktiiviga kehtestatakse haldus- ja tehnilised sätted artiklis 2 määratletud sõidukite tüübikinnituse kohta tagamaks, et sõidukite koostisosad ja materjalid oleksid korduvkasutatavad, ringlussevõetavad ja taaskasutatavad vastavalt I lisas sätestatud alammääradele.

Direktiiviga kehtestatakse erisätteid tagamaks, et koostisosade korduvkasutamine ei suurenda ohutus- ja keskkonnanariske.

Artikkel 2

Reguleerimisala

Käesolevat direktiivi kohaldatakse vastavalt direktiivi 70/156/EMÜ II lisa A osas määratletud M_1 - ja N_1 -kategooria sõidukitele ja nende sõidukite uutele või korduvkasutatavatele osadele.

⁽¹⁾ ELT C 321, 31.12.2003, lk 1.

Artikkel 3

Erandid

Piiramata artikli 7 sätete rakendamist, ei kohaldata käesolevat direktiivi:

- a) direktiivi 70/156/EMÜ II lisa A osa punktis 5 määratlusele vastavatele eriotstarbelistele sõidukitele;
- b) N₁-kategooriasse kuuluvatele mitmes komplekteerimistasmes valmistatud sõidukitele eeldusel, et baassõiduk vastab käesolevale direktiivile;
- c) direktiivi 70/156/EMÜ artikli 8 lõike 2 punktis a nimetatud väikeseeriana toodetud sõidukitele.

Artikkel 4

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1. *sõiduk* – mootorsõiduk;
- 2. *koostisosa* – igasugune osa või osade kogum, mis on paigaldatud sõidukile selle tootmise käigus. See hõlmab ka direktiivi 70/156/EMÜ artikli 2 määratlusele vastavaid osi ja eraldi seadmestikke;
- 3. *sõidukitüüp* – direktiivi 70/156/EMÜ II lisa B osa punktide 1 ja 3 määratlusele vastav sõiduki tüüp;
- 4. *kasutuselt kõrvaldatud sõiduk* – direktiivi 2000/53/EÜ artikli 2 punkti 2 määratlusele vastav sõiduk;
- 5. *võrdlussõiduk* – sõidukitüübi versioon, mida kinnitav asutus peab tootjaga konsulteerides ja vastavalt I lisas kehtestatud kriteeriumitele korduvkasutatavuse, ringlussevõetavuse ja taaskasutatavuse osas kõige probleemsemaks;
- 6. *mitmes komplekteerimistasmes valmistatud sõiduk* – mitmeastmelise ehitusprotsessi tulemusel valminud sõiduk;
- 7. *baassõiduk* – direktiivi 70/156/EMÜ artikli 2 neljanda taande määratlusele vastav sõiduk, mida kasutatakse mitmeastmelise ehituse alusetapil;
- 8. *mitmeastmeline ehitus* – sõiduki mitmeastmeline tootmisprotsess, kus baassõidukile lisatakse koostisosi või muudetakse neid koostisosi;
- 9. *korduvkasutamine* – direktiivi 2000/53/EÜ artikli 2 punktis 6 määratletud korduvkasutamine;
- 10. *ringlussevõtt* – direktiivi 2000/53/EÜ artikli 2 punkti 7 esimeses lauses määratletud ringlussevõtt;
- 11. *energia tootmine* – direktiivi 2000/53/EÜ artikli 2 punkti 7 teises lauses määratletud energia tootmine;
- 12. *taaskasutamine* – direktiivi 2000/53/EÜ artikli 2 punktis 8 määratletud taaskasutamine;
- 13. *korduvkasutatavus* – võimalus kasutuselt kõrvaldatud sõidukilt eemaldatud koostisosi korduvalt kasutada;
- 14. *ringlussevõetavus* – võimalus kasutuselt kõrvaldatud sõidukilt eemaldatud koostisosi või materjale ringlusse võtta;
- 15. *taaskasutatavus* – võimalus kasutuselt kõrvaldatud sõidukilt eemaldatud koostisosi või materjale taaskasutada;
- 16. *sõiduki ringlussevõetavuse määr (R_{cyc})* – uue sõiduki massi protsendimäär, mida on võimalik korduvalt kasutada ja ringlusse võtta;
- 17. *sõiduki taaskasutatavuse määr (R_{cov})* – uue sõiduki massi protsendimäär, mida on võimalik korduvalt kasutada ja taaskasutada;
- 18. *meetod* – laiaulatuslik kava, mis hõlmab kooskõlastatud tegevusi ja tehnilisi meetmeid, mis tuleb võtta seoses demonteerimise, purustamise või sarnaste protsessidega ning materjalide ringlussevõtmise ja taaskasutamisega, et tagada eesmärgiks seatud ringlussevõetavuse ja taaskasutatavuse määrade saavutamine sõiduki väljatöötamisetapil;
- 19. *mass* – direktiivi 70/156/EMÜ I lisa punktis 2.6 määratletud sõidukorras oleva sõiduki mass, välja arvatud sõiduki juht, kelle massiks arvestatakse 75 kg;

20. pädev asutus – üksus, nt tehniline teenistus või muu olemasolev asutus, mille liikmesriik nimetab tootja eelhindajaks ja vastavustunnistuse väljastajaks vastavalt käesoleva direktiivi ettekirjutustele. Pädev asutus võib olla tüübikinnitusasutus, tingimusel et selle pädevus antud valdkonnas on korralikult dokumenteeritud.

Artikkel 5

Tüübikinnituse eeskirjad

1. Liikmesriigid annavad vastavalt vajadusele EÜ tüübikinnituse või siseriikliku tüübikinnituse korduvkasutatavuse, ringlussevõetavuse ja taaskasutatavuse osas ainult sellistele sõidukitüüpidele, mis vastavad käesoleva direktiivi nõuetele.

2. Lõike 1 rakendamiseks teeb tootja tüübikinnitusasutusele kättesaadavaks I lisas nimetatud arvutusteks ja kontrolliks vajalikud üksikasjalikud tehnilised andmed sõiduki ja selle koostisosade ehituse käigus kasutatud materjalide omaduste kohta. Juhul, kui need andmed on kaitstud intellektuaalse omandi õigusega või sisaldavad tootja või selle tarnijate eriomast oskusteavet, esitavad tootja või selle tarnijad piisavalt andmeid, et võimaldada neid arvutusi nõuetekohaselt teha.

3. Korduvkasutatavuse, ringlussevõetavuse ja taaskasutatavuse osas tagavad liikmesriigid, et tootja kasutab direktiivi 70/156/EMÜ artikli 3 lõikele 1 vastava sõiduki EÜ tüübikinnituse taotluse esitamisel käesoleva direktiivi II lisas toodud teatise näidist.

4. EÜ tüübikinnituse andmisel vastavalt direktiivi 70/156/EMÜ artikli 4 lõikele 3 kasutab tüübikinnitusasutus käesoleva direktiivi III lisas toodud EÜ tüübikinnitustunnistuse näidist.

2. Tootja eelkontrolli käigus tagavad liikmesriigid, et sõidukitüübi ehitamiseks kasutatud materjalid vastavad direktiivi 2000/53/EÜ artikli 4 lõike 2 punkti a sätetele.

Komisjon kehtestab artiklis 9 osutatud menetluse kohaselt üksikasjalikud eeskirjad, mida on vaja selle sätte järgimise kontrollimiseks.

3. Lõike 1 kohaldamisel soovib tootja meetodit koostisosade demonteerimise ja korduvkasutamise ning materjalide ringlussevõtmise ja taaskasutamise tagamiseks. Meetodiga võetakse arvesse sõiduki tüübikinnituse taotlemise ajal kasutatavaid või väljatöötamisel olevaid tõestatud tehnoloogiasid.

4. Vastavalt IV lisa punktile 2 määravad liikmesriigid pädeva asutuse, kes eelhindab tootjat ja annab välja vastavustunnistuse.

5. Vastavustunnistus sisaldab asjakohast dokumentatsiooni ja kirjeldab tootja soovitud meetodit. Pädev asutus kasutab IV lisa liites esitatud näidist.

6. Enne uut kontrollimist peab vastavustunnistus olema kehtinud vähemalt kaks aastat alates selle väljastamisest.

7. Tootja teavitab pädevat asutust igast olulisest muutusest, mis võib mõjutada vastavustunnistuse asjakohasust. Pärast konsulteerimist tootjaga otsustab pädev asutus, kas uus kontroll on vajalik.

8. Vastavustunnistuse kehtivusaja lõppedes väljastab pädev asutus vastavalt vajadusele uue vastavustunnistuse või pikendab selle kehtivust järgnevas kaheks aastaks. Pädev asutus väljastab uue tunnistuse juhul, kui talle on saanud teatavaks olulised muutused.

Artikkel 7

Artikkel 6

Tootja eelhindamine

1. Liikmesriigid ei anna ühtegi tüübikinnitust ilma eelnevalt veendumata, et tootja on kehtestanud vastavalt IV lisa punktile 3 piisavad meetmed ja menetlused käesoleva direktiiviga kaetud korduvkasutatavuse, ringlussevõetavuse ja taaskasutatavuse aspektide õigeks käsitlemiseks. Pärast eelhindamist antakse tootjale tunnistus pealkirjaga "Tunnistus IV lisale vastavuse kohta" (edaspidi "vastavustunnistus").

Koostisosade korduvkasutamine

Käesoleva direktiivi V lisas loetletud koostisosi:

- a) käsitatakse ringlussevõetavuse ja taaskasutatavuse määra arvutamisel mittekorduvkasutatavatena;
- b) ei tohi korduvalt kasutada direktiivi 70/156/EMÜ kohaldamisalasse kuuluvate sõidukite ehitamiseks.

Artikkel 8

Direktiivi 70/156/EMÜ muutmine

Direktiivi 70/156/EMÜ muudetakse vastavalt käesoleva direktiivi VI lisale.

Artikkel 9

Muudatused

Käesoleva direktiivi muudatused, mis on vajalikud selle kohandamiseks teaduse ja tehnika arenguga, võtab komisjon vastu direktiivi 70/156/EMÜ artikli 13 lõikes 3 osutatud komitee menetluse kohaselt.

Artikkel 10

Tüübikinnituse rakendamistähtjad

1. Alates 15 detsembrist 2006 ei tohi liikmesriigid käesoleva direktiivi nõuetele vastava sõidukitüübi puhul:

- a) keelduda EÜ või siseriikliku tüübikinnituse andmisest;
- b) keelata uute sõidukite registreerimist, müüki või kasutuselevõtmist.

2. Alates 15 detsembrist 2008 peavad liikmesriigid käesoleva direktiivi nõuetele mittevastava sõidukitüübi puhul:

- a) keelduma EÜ tüübikinnituse andmisest;
- b) keelduma siseriikliku tüübikinnituse andmisest.

3. Kui käesoleva direktiivi nõuded ei ole täidetud, peavad liikmesriigid alates 15 juulist 2010:

- a) käsitlema uute sõidukitega kaasasolevaid vastavustunnistusi kehtetuna direktiivi 70/156/EMÜ artikli 7 lõike 1 kohaldamisel,
- b) keelduma uute sõidukite registreerimisest, müügist ja kasutuselevõtmisest, välja arvatud juhul, kui kohaldatakse direktiivi 70/156/EMÜ artikli 8 lõike 2 punkti b.

4. Artiklit 7 kohaldatakse alates 15 detsembrist 2006.

Artikkel 11

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid võtavad vastu ja avaldavad hiljemalt 15 detsembrist 2006 käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid. Nad edastavad nende meetmete teksti viivitamata komisjonile.

Liikmesriigid kohaldavad neid meetmeid alates 15 detsembrist 2006.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiivi kohaldamisalas nende poolt vastuvõetud siseriiklike põhiliste õigusnormide teksti.

Artikkel 12

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 13

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 26. oktoober 2005.

Euroopa Parlamendi nimel
president
J. BORRELL FONTELLES

Nõukogu nimel
eesistuja
D. ALEXANDER

*LISA***LISADE LOETELU**

- I lisa: Nõuded
 - II lisa: Teatis sõiduki EÜ tüübikinnituse taotlemiseks
 - III lisa: Sõiduki EÜ tüübikinnitustunnistuse näidis
 - IV lisa: Tootja eelhindamine
 - Liide: Vastavustunnistuse näidis
 - V lisa: Mittekorduvkasutatavad koostisosad
 - VI lisa: Direktiivi 70/156/EMÜ muutmine
-

I LISA

NÕUDED

1. M_1 - ja N_1 -kategooriasse kuuluvad sõidukid tuleb ehitada nii, et need oleksid:
 - korduvkasutatavad ja/või ringlussevõetavad vähemalt 85 % ulatuses nende massist,
 - korduv- ja/või taaskasutatavad vähemalt 95 % ulatuses nende massist,mis määratakse vastavalt käesolevas lisas sätestatud menetlustele.
2. Tüübikinnituse saamiseks esitab tootja nõuetekohaselt täidetud ISO standardi 22628: 2002 lisale A vastava andmelehe. See hõlmab materjalide jaotust.

Tootja lisab sellele demonteeritud koostisosade nimekirja, märkides nende demontaažiastmed ning ümbertöötlemiseks soovitatavad meetodid.
3. Punktide 1 ja 2 rakendamiseks näitab tootja tüübikinnitusasutusele, et võrdlussõidukid vastavad nõuetele. Selleks kasutatakse ISO standardi 22628: 2002 lisas B kirjeldatud arvutusmeetodit.

Siiski peab tootja suutma näidata, et sõidukitüübi iga versioon vastab käesoleva direktiivi nõuetele.
4. Võrdlussõidukite valimisel tuleb võtta arvesse järgmisi kriteeriumeid:
 - keretüüp,
 - võimalikud viimistlustasemed, ⁽¹⁾
 - võimalikud lisaseadmed, ⁽¹⁾ mida on võimalik paigaldada tootja vastutusel.
5. Kui tüübikinnitusasutus ja tootja ei suuda ühiselt määratleda sõidukitüübi puhul korduvkasutatavuse, ringlussevõetavuse ja taaskasutatavuse osas kõige probleemsemat versiooni, valitakse üks võrdlussõiduk:
 - a) iga "keretüübi" kohta vastavalt direktiivi 70/156/EMÜ II lisa C osa punktis 1 toodud määratlusele, kui on tegemist M_1 -kategooria sõidukiga;
 - b) iga "keretüübi" (kaubik, kabiiniga šassii, pikap jne) kohta, kui tegemist on N_1 -kategooria sõidukiga.

⁽¹⁾ St nahkpolsterdus, auto raadioseadmed, kliimaseade, valuveljed jne.

6. Arvutustes tuleb rehve käsitada ringlussevõetavatena.
 7. Massid tuleb esitada kilogrammides ühe kümnendkoha täpsusega. Määrad tuleb arvutada protsentides ühe kümnendkoha täpsusega ning ümardada järgnevalt:
 - a) kui kümnendkomale järgnev number on 0 ja 4 vahel, ümardatakse kogusumma vähenemise suunas;
 - b) kui kümnendkomale järgnev number on 5 ja 9 vahel, ümardatakse kogusumma suurenemise suunas.
 8. Käesolevas lisas nimetatud arvutuste kontrollimiseks veendub tüübikinnitusasutus, et punktis 2 nimetatud andmeleht on kooskõlas käesoleva direktiivi artikli 6 lõikes 1 nimetatud vastavustunnistusele lisatud soovitatud meetodiga.
 9. Detailide materjalide ja masside kontrollimiseks teeb tootja kättesaadavaks sõidukid ja detailid, kui tüübikinnitusasutus peab seda vajalikuks.
-

II LISA

TEATIS SÕIDUKI EÜ TÜÜBIKINNITUSE TAOTLEMISE KOHTA

kooskõlas nõukogu direktiivi 70/156/EMÜ ⁽¹⁾ I lisaga, mis on seoses sõiduki EÜ tüübiakinnituse andmisega, pidades silmas sõiduki korduvkasutatavust, ringlussevõetavust ja taaskasutatavust

Järgnevad andmed tuleb esitada koos sisu loeteluga kolmes eksemplaris. Kõik joonised tuleb esitada sobivas mõõtkavas ja piisavalt üksikasjalikuna A4-formaadis või A4-formaadis voldikul. Kui teatisele lisatakse fotosid, peavad need olema piisavalt üksikasjalikud.

- 0. ÜLDANDMED
 - 0.1. Mark (tootja kaubanimi):
 - 0.2. Tüüp:
 - 0.2.0.1. Šassii:
 - 0.2.1. Kaubanimi/-nimed (selle/nende olemasolul):
 - 0.3. Tüübi identifitseerimisandmed, kui need on märgitud sõidukile^b:
 - 0.3.1. Märgistuse asukoht:
 - 0.4. Sõiduki kategooria^c:
 - 0.5. Tootja nimi ja aadress:
 - 0.8. Koostetehas(t)e aadress(id):
- 1. SÕIDUKI E HITUSE ÜLDANDMED
 - 1.1. Näidissõiduki fotod ja/või joonised:
 - 1.2. Kogu sõiduki mõõtmega varustatud joonis:
 - 1.3. Telgede ja rataste arv:
 - 1.3.1. Toppeltrastega telgede arv ja paiknemine:

⁽¹⁾ Käesolevas teatises kasutatud numeratsioon ja allmärkused vastavad direktiivi 70/156/EMÜ I lisale. Käesoleva direktiivi jaoks ebaolulisi punkte pole esitatud.

- 1.3.3. Vedavad teljed (arv, paiknemine, ühendus):
- 1.7. Juhikabiin (buldog- või ninamikkabiin)²:
3. JÕUALLIKAS^q (sõiduki korral, milles võib kasutada nii bensiini kui diislikütust vmt või ka kombineerituna muu kütusega, tuleb esitada andmed iga käitusviisi jaoks eraldi³)
- 3.1. Tootja:
- 3.2. Sisepõlemismootor
- 3.2.1. Eriandmed mootori kohta
- 3.2.1.1. Tööpõhimõte: ottomootor/diiselmootor, neljataktiline/kahetaktiline (¹)
- 3.2.1.2. Silindrite arv ja paigutus:
- 3.2.1.3. Mootori töömaht^s:... cm³
- 3.2.2. Kütus: diisliõli/bensiin/vedeldatud naftagaas/maagaas/etanool: (¹).....
4. JÕUÜLEKANNE^v
- 4.2. Liik (mehaaniline, hüdrauliline, elektriline jne):
- 4.5. Käigukast
- 4.5.1. Tüüp (käsitsilülitusega/automaatne/astmeteta käigukast) (¹)
- 4.9. Diferentsiaalilukk: jah/ei/mittekohustuslik (¹)
9. KERE
- 9.1. Keretüüp:
- 9.3.1. Uste konfiguratsioon ja arv:
- 9.10.3. Istmed
- 9.10.3.1. Arv:

(¹) Käesolevas teatistes kasutatud numeratsioon ja allmärkused vastavad direktiivi 70/156/EMÜ I lisale. Käesoleva direktiivi jaoks ebaolulisi punkte pole esitatud.

15. KORDUVKASUTATAVUS, RINGLUSSEVÕETAVUS ja TAASKASUTATAVUS
- 15.1. Võrdlussõiduki versioon:
- 15.2. Kerega võrdlussõiduki mass või kabiiniga ja ilma kereta ja/või haakeseadmeta šassii mass, kui tootja ei paigalda keret ja/või haakeseadet (sealhulgas vedelikud, tööriistad ja tagavararatas, kui need on ette nähtud), välja arvatud juhi mass:
- 15.3. Võrdlussõiduki materjalide massid
- 15.3.1. Ümbertöötlemise eelsel etapil arvessevõetava materjali mass (##):.....
- 15.3.2. Demonteerimise etapil arvessevõetava materjali mass (##):.....
- 15.3.3. Mittemetalsete ringlussevõetavate jäätmete ümbertöötlemise etapil arvessevõetava materjali mass (##):.....
- 15.3.4. Mittemetalsete energia tootmiseks kasutatavate jäätmete ümbertöötlemise etapil arvessevõetava materjali mass (##):.....
- 15.3.5. Materjalide jaotus (##):.....
- 15.3.6. Korduvkasutatavate ja/või ringlussevõetavate materjalide kogumass:
- 15.3.7. Korduv- ja/või taaskasutatavate materjalide kogumass:
- 15.4. Määrad
- 15.4.1. Ringlussevõetavuse määr " R_{cyc} (%)":.....
- 15.4.2. Taaskasutatavuse määr " R_{cov} (%)":.....
-

III LISA

SÕIDUKI EÜ TÜÜBIKINNITUSTUNNISTUSE NÄIDIS

Suurim formaat: A4 (210 x 297 mm)

EÜ TÜÜBIKINNITUSTUNNISTUS

EÜ tüüvikinnitusasutuse pitser

Teatis:

- EÜ tüüvikinnitus ⁽¹⁾ sõidukitüübile
- EÜ tüüvikinnituse laiendamine ⁽¹⁾
- EÜ tüüvikinnituse andmisest keeldumine ⁽¹⁾

vastavalt direktiivile 2005/64/EÜ

EÜ tüüvikinnitusnumber:

Laiendamise põhjus:

I OSA

- 0.1. Mark (tootja kaubanimi):
- 0.2. Tüüp:
- 0.2.1. Kaubanimi/-nimed ⁽²⁾:
- 0.3. Tüübi identifitseerimisandmed, kui need on märgitud sõidukile:
- 0.3.1. Märgistuse asukoht:

⁽¹⁾ Kustutada mittevajalik.

⁽²⁾ Kui EÜ tüüvikinnituse andmise ajal pole seda lünka võimalik täita, täidetakse see hiljemalt sõiduki turuleviimisel.

- 0.4. Sõiduki kategooria ⁽¹⁾:.....
- 0.5. Tootja nimi ja aadress:
- 0.8. Koostetehas(t)e nimi/nimed ja aadress(id):.....
[...]

II OSA

1. Lisaandmed:.....
Võrdlussõiduki(te) ringlussevõetavuse määr(ad):.....
Võrdlussõiduki(te) taaskasutatavuse määr(ad):.....
2. Katsete läbiviimise eest vastutav tehniline teenistus:
3. Katseprotokolli kuupäev:.....
4. Katseprotokolli nimetus:
5. Märkused (vajadusel):
6. Lisad: aineregister ja infopakett
7. Sõiduk vastab/ei vasta ⁽²⁾ käesoleva direktiivi tehnilistele nõuetele:

(Koht)

(Allkiri)

(Kuupäev)

Lisad: Infopakett

⁽¹⁾ Vastavalt direktiivi 70/156/EÜ II lisa A osa määratlusele.

⁽²⁾ Kustutada mittevajalik.

IV LISA

TOOTJA EELHINDAMINE

1. Käesoleva lisa eesmärk

Käesolevas lisas kirjeldatakse eelhindamist, mida peab tegema pädev asutus veendumaks, et tootja on kehtestanud vajalikud meetmed ja menetlused.

2. Pädev asutus

Pädev asutus peab vastama standardile EN 45012: 1989 või ISO/IEC juhendile 62: 1996 kvaliteedisüsteemi sertifitseerimisega tegelevate sertifitseerimisasutuste üldkriteeriumide kohta seoses tootja kehtestatud juhtimissüsteemidega.

3. Pädeva asutuse läbiviidavad kontrollid

3.1. Pädev asutus veendub, et tootja on võtnud vajalikud meetmed, et:

- a) koguda vajalikke andmeid kogu tarneahelast, eriti sõidukite ehitamiseks kasutatud materjalide omaduste ja massi kohta, et teha käesolevas direktiivis nõutud arvutused;
- b) hoida oma käsutuses muid vajalikke sõiduki andmeid, mida on vaja näiteks vedelike mahu jmt arvutamiseks;
- c) kontrollida piisavalt tarnijatelt saadud andmeid;
- d) hallata materjalide jaotust;
- e) viia läbi ringlussevõetavuse ja taaskasutatavuse määrade arvutusi vastavalt ISO standardile 22628: 2002;
- f) märgistada polümeeridest või elastomeeridest valmistatud detailid vastavalt komisjoni 27. veebruari 2003. aasta otsusele 2003/138/EÜ, millega kehtestatakse sõidukite osade ja materjalide kodeerimisstandardid vastavalt kasutuselt kõrvaldatud sõidukeid käsitlevale Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2000/53/EÜ; ⁽¹⁾
- g) kontrollida, et mitte ühtegi V lisa loetletud koostisosa ei korduvkasutata uute sõidukite ehitamiseks.

3.2. Tootja esitab pädevale asutusele dokumentaalselt kõik asjakohased andmed. Eelkõige tuleb korralikult dokumenteerida materjalide ringlussevõtmine ja taaskasutamine.

⁽¹⁾ ELT L 53, 28.2.2003, lk 58.

IV lisa liide

VASTAVUSTUNNISTUSE NÄIDIS

TUNNISTUS

DIREKTIIVI 2005/64/EÜ IV LISALE VASTAVUSE KOHTA

Nr [..... viitenumber]

[..... pädev asutus]

tõendab, et

(Tootja):

(Tootja aadress):

vastab direktiivi 2005/64/EÜ IV lisa nõuetele.

Kontrolli läbiviimise kuupäev:

Kontrolli läbiviija: (pädeva asutuse nimi ja aadress)

Aruande number:

Tunnistus kehtib [..... kuupäevani]

[..... koht]

[..... kuupäev]

[..... allkiri]

Lisad: Korduvkasutamise, ringlussevõtmise ja taaskasutamise valdkonnas tootja soovitatud meetodi kirjeldus.

V LISA

MITTEKORDUVKASUTATAVAD KOOSTISOSAD**1. Sissejuhatus**

Käesolev lisa käsitleb M_1 - ja N_1 -kategooria sõidukite koostisosi, mida ei tohi korduvalt kasutada uute sõidukite ehitamiseks.

2. Koostisosade loetelu

- kõik turvapadjad, ⁽¹⁾ sealhulgas padjad, pürotehnilised täiturid, elektroonilised juhtseadmed ja andurid,
- automaatsete ja mitteautomaatsete turvavööde koostud, sealhulgas rihmad, klambrid, taandurid, pürotehnilised täiturid,
- istmed (ainult juhul, kui turvavööde kinnituskohad ja/või turvapadjad on kinnitatud istme külge),
- roolisambal asuvad rooliluku koostud,
- käivitustõkestid, sealhulgas transpondrid ja elektroonilised juhtseadmed,
- heitmete järeltöötlussüsteemid (nt katalüüsjärelpõletid, tahkete osakeste filtrid),
- summutid.

⁽¹⁾ Kui turvapadi on paigaldatud rooli sisse, siis kuulub loetellu rool.

VI LISA

DIREKTIIVI 70/156/EMÜ MUUTMINE

Direktiivi 70/156/EMÜ muudetakse järgmiselt:

1. I lisasse lisatakse järgmised punktid:

“15. KORDUVKASUTATAVUS, RINGLUSSEVÕETAVUS ja TAASKASUTATAVUS

15.1. Võrdlussõiduki versioon:

15.2. Kerega võrdlussõiduki mass või kabiiniga ja ilma kereta ja/või haakeseadmeta šassii mass, kui tootja ei paigalda keret ja/või haakeseadet (sealhulgas vedelikud, tööriistad ja tagavararatas, kui need on ette nähtud), välja arvatud juhi mass:

15.3. Võrdlussõiduki materjalide mass

15.3.1. Ümbertöötlemise eelsel etapil arvessevõetava materjali mass (##):

15.3.2. Demonteerimise etapil arvessevõetava materjali mass (##):

15.3.3. Mittemetalsete ringlussevõetavate jäätmete ümbertöötlemise etapil arvessevõetava materjali mass (##):

15.3.4. Mittemetalsete energia tootmiseks kasutatavate jäätmete ümbertöötlemise etapil arvessevõetava materjali mass (##):

15.3.5. Materjalide jaotus (##):

15.3.6. Korduvkasutatavate ja/või ringlussevõetavate materjalide kogumass:

15.3.7. Korduv- ja/või taaskasutatavate materjalide kogumass:

15.4. Määrad

15.4.1. Ringlussevõetavuse määr “ R_{cyc} (%)”:

15.4.2. Taaskasutatavuse määr “ R_{cov} (%)”:

(##) need mõisted on määratletud ISO standardis 22628: 2002.”

2. IV lisa I ossa lisatakse järgmine rida:

"Objekt	Direktiivi nr	Viide ELTs ilmumise kohta	Kohaldamine									
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
59. Ringlussevõetavus	2005/64/EÜ	L 310, 25. november 2005, lk 10.	X	—	—	X	—	—				"

3) XI lisa muudetakse järgmiselt:

a) 1. liitesse lisatakse järgmine rida:

"Jrk nr	Objekt	Direktiivi nr	M ₁ ≤ 2 500 ¹ kg	M ₁ > 2 500 ¹ kg	M ₂	M ₃
59	Ringlussevõetavus	2005/64/EÜ	N/A	N/A	—	—"

b) 2. liitesse lisatakse järgmine rida:

"Jrk nr	Objekt	Direktiivi nr	M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
59	Ringlussevõetavus	2005/64/EÜ	N/A	—	—	N/A	—	—	—	—	—	—"

c) 3. liitesse lisatakse järgmine rida:

"Jrk nr	Objekt	Direktiivi nr	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
59	Ringlussevõetavus	2005/64/EÜ	—	—	N/A	—	—	—	—	—	—"

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2005/65/EÜ,**26. oktoober 2005,****sadamate turvalisuse tugevdamise kohta****(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 80 lõiget 2,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ⁽¹⁾

võttes arvesse regioonide komitee arvamust, ⁽²⁾

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Terrorismist tingitud turvalisust ohustavad vahejuhtumid on üheks suurimaks ohuks demokraatia, vabaduse ja rahu ideaalidele, mis on Euroopa Liidu olemuse põhituumaks.
- (2) Inimesi, sadamate infrastruktuuri ja seadmeid tuleks kaitsta turvalisust ohustavate vahejuhtumite ja nende laastava mõju eest. Niisugune kaitse oleks kasulik transpordi kasutajatele, majandusele ja ühiskonnale tervikuna.
- (3) Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu võtsid 31. märtsil 2004 vastu määruse (EÜ) nr 725/2004 laevade ja sadamarajatiste turvalisuse tugevdamise kohta. ⁽⁴⁾ Nimetatud määrusega kehtestatud merenduse turvalisuse alased meetmed moodustavad ainult osa merendusega seotud transpordiahelate piisava turvalisuse taseme saavutamiseks vajalikest meetmetest. Nimetatud määruse reguleerimisalasse kuuluvad vaid laevade pardal ning laeva ja sadama vahelise liidesega seoses kehtivad turvameetmed.
- (4) Suurima võimaliku turvalisuse saavutamiseks mere- ja sadamatööstuses tuleks kasutusele võtta sadamate turvameetmed, mis hõlmavad kõiki asjaomaste liikmesriikide poolt määratletud piiridesse jäävaid sadamaid, tagades

sellega, et määruse (EÜ) nr 725/2004 rakendamiseks võetavaid turvameetmeid toetab sadamate tegevuspiirkondade tugevdatud turvalisus. Neid meetmeid tuleks kohaldada kõigis sadamates, kus asub üks või mitu määruse (EÜ) nr 725/2004 reguleerimisalasse kuuluvatest sadamarajatistest.

- (5) Käesoleva direktiivi turvaeesmärgi saavutamiseks tuleks võtta vastu asjakohased meetmed, ilma et see piiraks liikmesriikide riiklike julgeolekueeskirjade ja -meetmete kohaldamist, mis võidakse võtta Euroopa Liidu lepingu VI jaotise alusel.
- (6) Liikmesriigid peaksid turvalisusega seotud sadamaala täpsete piiride ja vajaliku sadamate turvalisuse kindlustamise erinevate meetmete tuvastamisel tuginema üksikajalikele turvalisuse hindamistele. Taolised meetmed peaksid üksteisest erinema vastavalt kehtestatud turvalisuse tasemele ja kajastama erinevate sadama-alade riskiprofiilide erinevusi.
- (7) Liikmesriigid peaksid kinnitama sadamate turvalisuse plaanid, milles võetakse arvesse sadama turvalisuse hindamise tulemusi. Turvameetmete tõhusa toimimise jaoks on samuti vajalik ülesannete selge jaotamine kõigi asjaosaliste vahel ja korrapärase õppuste läbiviimine. Ülesannete selge jaotamise ja õppuste korraldamise nõude lülitamine sadama turvalisuse plaani aitab tõhusada sadama turvalisusega seotud ennetus- ja parandusmeetmeid.
- (8) Ro-ro tüüpi parvlaevad on turvalisust ohustavate vahejuhtumite poolt eriti haavatavad, eelkõige, kui nad transpordivad nii reisijaid kui lasti. Turvalisuse hindamise põhjal tuleks võtta piisavad meetmed, mis tagavad, et autod ja kaubaveokid, mida transporditakse ro-ro tüüpi parvlaevadel riigisisestel ja rahvusvahelistel marsruutidel, ei ohusta parvlaeva, selle reisijaid, meeskonda või lasti. Meetmeid tuleks võtta nii, et need sadama tegevust võimalikult vähe takistaksid.

⁽¹⁾ ELT C 120, 20.5.2005, lk 28.

⁽²⁾ ELT C 43, 18.2.2005, lk 26.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 10. mai 2005. aasta aramus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 6. oktoobri 2005. aasta otsus.

⁽⁴⁾ ELT L 129, 29.4.2004, lk 6.

- (9) Liikmesriikidel peaks olema võimalik luua sadamate turvakomiteesid, kelle ülesandeks on anda praktilist nõu direktiivi reguleerimisalasse kuuluvates sadamates.
- (10) Liikmesriigid peaksid tagama, et sadama turvalisusega seotud kohustusi tunnistavad selgesõnaliselt kõik sellega seotud osapooled. Liikmesriigid peaksid jälgima julgeolekueeskirjadest kinnipidamist ja selgelt looma kõigi oma sadamate eest vastutava asutuse, kinnitama oma sadamate turvalisuse hindamised ja plaanid, kehtestama ja tegema teatavaks asjakohased turvalisuse tasemed ning tagama meetmetest tõhusa teavitamise, nende rakendamise ja kooskõlastamise.
- (11) Liikmesriigid peaksid kinnitama kõik hindamised ja plaanid ning jälgima nende rakendamist oma sadamates. Selleks, et hoida sadamate töö takistamine ja kontrolliasutuste halduskoormus minimaalsel tasemel, peaks komisjon teostama direktiivi rakendamise järelevalvet koos määruse (EÜ) nr 725/2004 artikli 9 lõikes 4 sätestatud kontrollidega.
- (12) Liikmesriigid peaksid tagama, et komisjoni ja liikmesriikide vaheliseks kontaktpunktiks saaks sadamate turvalisuse alane kontaktasutus. Liikmesriigid peaks teatama komisjonile, millised sadamad kuuluvad läbi viidud turvalisuse hindamiste alusel direktiivi reguleerimisalasse.
- (13) Käesoleva julgeolekupoliitika kohaste meetmete tõhus ja nõuetekohane rakendamine tõstatab olulisi küsimusi seoses rahastamisega. Täiendavate turvameetmete rahastamine ei tohiks põhjustada konkurentsimoonutusi. Hiljemalt 30. juuniks 2006 peaks komisjon esitama Euroopa Parlamendile ja nõukogule käesoleva direktiivi alusel võetavate meetmetega seotud rahastamist käsitleva uuringu tulemused, pöörates erilist tähelepanu kulude jagamisele ametivõimude, sadamate valdajate ja operaatrite vahel.
- (14) Käesolev direktiiv austab põhiõigusi ja järgib eriti Euroopa põhiõiguste hartas tunnistatud põhimõtteid.
- (15) Käesoleva direktiivi rakendusmeetmed tuleks vastu võtta kooskõlas nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusega 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused.⁽¹⁾
- (16) Kindlaks tuleks määrata kord käesoleva direktiivi kohandamiseks, et võtta arvesse rahvusvahelise õiguse aktide
- arengut ning et kogemusi arvestades kohandada või täiendada käesoleva direktiivi lisa üksikasjalikke sätteid ilma direktiivi reguleerimisala laiendamata.
- (17) Kuna käesoleva direktiivi eesmärgid, milleks on asjakohaste meetmete tasakaalustatud kehtestamine meretranspordi ja sadamapoliitika valdkonnas, ei ole piisaval määral saavutatavad liikmesriikide poolt ja on direktiivi Euroopa mõõdet arvestades paremini saavutatavad ühenduse tasandil, võib ühendus võtta vastu meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 toodud subsidiaarsuse põhimõttega. Nimetatud artiklis kehtestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (18) Kuna käesolev direktiiv hõlmab meresadamaid, siis ei peaks selles sisalduvad kohustused kehtima Austria, Tšehhi Vabariigi, Ungari, Luksemburgi ega Slovakkia suhtes,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Sisu

- Käesoleva direktiivi põhieesmärk on kehtestada ühenduse meetmed sadamate turvalisuse tugevdamiseks, arvestades turvalisust ohustavate vahejuhtumite võimalikkust. Käesolev direktiiv tagab ka, et sadamate tugevdatud turvalisus toetab määruse (EÜ) nr 725/2004 rakendamiseks võetud turvameetmeid.
- Lõikes 1 nimetatud meetmed on järgmised:
 - sadama turvameetmete üldeeskirjad;
 - nende eeskirjade rakendamise mehhanism;
 - kohased mehhanismid eeskirjade järgimise kontrollimiseks.

Artikkel 2

Reguleerimisala

- Käesolev direktiiv kehtestab sadamates järgimisele kuuluvad turvameetmed. Liikmesriigid võivad käesoleva direktiivi sätteid kohaldada sadamaga seotud aladel.

⁽¹⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

2. Käesolevas direktiivis sätestatud meetmeid kohaldatakse iga selle liikmesriigi territooriumil paikneva sadama suhtes, kus asub üks või mitu määruse (EÜ) nr 725/2004 kohase sadamarajatiste turvalisuse plaaniga hõlmatud sadamarajatist. Käesolevat direktiivi ei kohaldata sadamates asuvate sõjaliste objektide suhtes.

3. Liikmesriigid määratlevad käesoleva direktiivi jaoks iga sadama piirid, võttes nõuetekohaselt arvesse sadama turvalisuse hindamise tulemusi.

4. Kui liikmesriik on määratlenud sadamarajatise piirid määruse (EÜ) nr 725/2004 mõistes, nii et need tõepoolest hõlmavad sadamat, on määruse (EÜ) nr 725/2004 vastavad sätted ülimuslikud käesoleva direktiivi vastavate sätete suhtes.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

1. *sadam* – teatud maa- ja veeala, mille piirid on määratlenud sadama asukoha liikmesriik ning mis koosneb kaubandusliku meretranspordi hõlbustamiseks ette nähtud seadmetest ja rajatistest;
2. *laeva ja sadama vaheline liides* – vastastikune mõju, mis tekib ajal, mil laev on otseselt ja vahetult seotud tegevusega, mis hõlmab inimeste või kaupade liikumist või sadamateenuste osutamist laevale või laevalt;
3. *sadamarajatist* – koht, kus toimub laeva ja sadama vaheline liides; see hõlmab, vastavalt vajadusele, alasid nagu ankrukohad, ootekaid ja merepoolsed lähenemisalad;
4. *sadama turvalisuse alane kontaktasutus* – iga liikmesriigi määratud asutus, kelle ülesandeks on olla komisjoni ja liikmesriikide vaheliseks kontaktasutuseks ning hõlbustada käesolevas direktiivis sätestatud sadamate turvameetmete kohaldamist, teostada selle üle järelkontrolli ning anda selle kohta teavet;
5. *sadama turvaasutus* – vastavas sadamas sadama turvalisuse eest vastutav asutus.

Artikkel 4

Kooskõlastamine määruse (EÜ) nr 725/2004 kohaldamiseks võetud meetmetega

Liikmesriigid tagavad käesoleva direktiiviga kehtestatud sadamate turvameetmete põhjaliku kooskõlastamise määruse (EÜ) nr 725/2004 kohaldamisel võetud meetmetega.

Artikkel 5

Sadama turvaasutus

1. Liikmesriigid määravad turvaasutuse iga käesoleva direktiiviga hõlmatud sadama jaoks. Sadama turvaasutuse võib määrata rohkem kui ühe sadama jaoks.
2. Sadama turvaasutus vastutab sadama turvalisuse hindamise järelduste põhjal sadamate turvalisuse plaanide koostamise ja rakendamise eest.
3. Liikmesriigid võivad sadama turvaasutuseks määrata määruses (EÜ) nr 725/2004 sätestatud meresõiduturvalisuse pädeva asutuse.

Artikkel 6

Sadama turvalisuse hindamine

1. Liikmesriigid tagavad käesoleva direktiivi kohaldamisalasse kuuluvate sadamate turvalisuse hindamise läbiviimise. Nimetatud hindamistel võetakse arvesse sadama erinevate osade eripära ning samuti, kui liikmesriigi vastav asutus peab seda asjakohaseks, sadamaga ühenduses olevate piirkondade eripära, kui need piirkonnad mõjutavad sadama turvalisust ning hindamistel võetakse arvesse nende piirides asuvate sadamarajatiste turvalisuse hindamisi, mis on teostatud määruse (EÜ) nr 725/2004 kohaldamisel.
2. Kõikide sadama turvalisuse hindamise läbiviimisel võetakse miinimumnõuetena arvesse I lisas sätestatud üksikasjalikke nõudeid.
3. Sadama turvalisuse hindamist võib teostada artiklis 11 osutatud tunnustatud turvaorganisatsioon.
4. Sadama turvalisuse hindamised peab kinnitama asjao mane liikmesriik.

*Artikkel 7***Sadama turvalisuse plaan**

1. Liikmesriigid tagavad, et sadamate turvalisuse hindamise järelduste alusel töötatakse välja sadamate turvalisuse plaanid, neid säilitatakse ja ajakohastatakse. Sadama turvalisuse plaan võtab nõuetekohaselt arvesse sadama erinevate osade eripära ning ühendab tervikuks kooskõlas nende piirides asuvate määrusega (EÜ) nr 725/2004 kindlaks määratud sadamarajatiste turvalisuse plaanid.

2. Sadama turvalisuse plaanid määravad iga artiklis 8 osutatud erineva turvalisuse taseme jaoks kindlaks:

- a) järgitavad menetlused;
- b) rakendatavad meetmed;
- c) kohustuslikud tegevused.

3. Sadama turvalisuse plaani koostamisel võetakse miinimumnõuetena arvesse II lisas määratletud üksikasjalikke nõudeid. Vajadusel sisaldavad sadamate turvalisuse plaanid vajalikul määral turvameetmeid, mida kohaldatakse reisijate ja sõidukite suhtes, kes või mis ootavad reisijaid ja sõidukeid vedavatele merelaevadele minekut. Rahvusvaheliste mereveo-teenuste korral teevad asjaomased liikmesriigid turvalisuse hindamisel koostööd.

4. Sadama turvalisuse plaani võib välja töötada artiklis 11 osutatud tunnustatud turvaorganisatsioon.

5. Asjaomased liikmesriigid kinnitavad sadama turvalisuse plaanid enne rakendamist.

6. Liikmesriigid tagavad järelevalve sadamate turvalisuse plaanide rakendamise üle. Järelevalve kooskõlastatakse teiste sadamas läbiviidavate kontrolltegevustega.

7. Liikmesriigid tagavad nõuetekohaste õppuste läbiviimise, võttes arvesse III lisas loetletud turvakoolituse põhinõudeid.

*Artikkel 8***Turvalisuse tasemed**

1. Liikmesriigid võtavad kasutusele sadamate või sadamaosade turvalisuse tasemete süsteemi.

2. Vastavalt määrusele (EÜ) nr 725/2004 on kolm turvalisuse taset:

- “turvalisuse tase 1” tähistab taset, mille puhul rakendatakse alaliselt miinimumnõuetele vastavaid turvameetmeid;
- “turvalisuse tase 2” tähistab taset, mille puhul rakendatakse turvalisust ohustava vahejuhtumi kõrgendatud ohu korral vastavaid lisaturvameetmeid;
- “turvalisuse tase 3” tähistab taset, mille puhul rakendatakse turvalisust ohustava vahejuhtumi tõenäolise või otsese ohu korral, kuigi rünnaku objekt ei pruugi kindlalt teada olla, tugevdatud spetsiifilisi turvameetmeid.

3. Liikmesriigid määravad kindlaks iga sadama või sadamaosa turvalisuse taseme. Iga turvalisuse taseme puhul võivad liikmesriigid sõltuvalt sadama turvalisuse hindamise järeldustest otsustada, et sadama eri piirkondades tuleb rakendada erinevaid turvameetmeid.

4. Liikmesriigid teevad asjaomasele isikule või asjaomastele isikutele teatavaks sadama või sadama osa kehtiva turvalisuse taseme ning samuti selles tehtavad muudatused.

*Artikkel 9***Sadama turvaülem**

1. Asjaomane liikmesriik kinnitab iga sadama kohta ametisse sadama turvaülema. Igal sadamal on võimaluse korral oma turvaülem, kuid vajadusel võib üks turvaülem vastutada mitme sadama eest.

2. Sadama turvaülem on kontaktisikuks sadama turvalisuse küsimustes.

3. Kui sadama turvaülem ei ole sama kui määruse (EÜ) nr 725/2004 kohased sadamaala(de) turvaülem(ad), tuleb tagada nende vaheline tihe koostöö.

*Artikkel 10***Läbivaatamine**

1. Liikmesriigid tagavad sadamate turvalisuse hindamise ja sadamate turvalisuse plaanide läbivaatamise vastavalt vajadusele. Need vaadatakse läbi vähemalt kord iga viie aasta jooksul.

2. Läbivaatamise ulatus on sätestatud vastavalt artiklites 6 või 7.

Artikkel 15

Artikkel 11

Tunnustatud turvaorganisatsioon

Liikmesriigid võivad käesolevas direktiivis sätestatud eesmärgil nimetada tunnustatud turvaorganisatsioonid. Tunnustatud turvaorganisatsioonid peavad vastama IV lisa sätestatud nõuetele.

Artikkel 12

Sadama turvalisuse alane kontaktasutus

Liikmesriigid määravad sadama turvalisuse aspektidega tegeleva kontaktasutuse. Liikmesriigid võivad määrata sadama turvalisuse aspektidega tegelema määruse (EÜ) nr 725/2004 alusel määratud kontaktasutuse. Sadama turvalisuse alane kontaktasutus edastab komisjonile käesoleva direktiiviga hõlmatud sadamate nimekirja ning teatab komisjonile nimekirjas tehtavatest muudatustest.

Artikkel 13

Rakendamise ja nõuetele vastavuse kontroll

1. Liikmesriigid kehtestavad süsteemi, mis tagab piisava ja regulaarse järelevalve sadamate turvalisuse plaanide ja nende rakendamise üle.

2. Komisjon teostab koostöös artiklis 12 osutatud kontaktasutustega järelevalvet käesoleva direktiivi rakendamise üle liikmesriikides.

3. Seda järelevalvet teostatakse koos määruse (EÜ) nr 725/2004 artikli 9 lõikes 4 sätestatud kontrollidega.

Artikkel 14

Kohandamised

I ja IV lisa võib muuta kooskõlas artikli 15 lõikes 2 osutatud menetlusega, laiendamata käesoleva direktiivi reguleerimisala.

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab määrusega (EÜ) nr 725/2004 loodud komitee.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7, võttes arvesse otsuse artikli 8 sätteid.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõikes 6 ettenähtud tähtjaks kehtestatakse üks kuu.

3. Komitee võtab vastu oma töökorra.

Artikkel 16

Konfidentsiaalsus ja teabe levitamine

1. Käesoleva direktiivi rakendamisel võtab komisjon vastavalt otsusele 2001/844/EÜ, ESTÜ, Euratom (¹) kasutusele vastavad meetmed, et kaitsta teavet, mille kohta kehtivad konfidentsiaalsusnõuded ja millele komisjonil on juurdepääs või mida liikmesriigid edastavad.

Liikmesriigid võtavad vastavaid meetmeid kooskõlas asjakohaste siseriiklike õigusaktidega.

2. Kõik isikud, kes teostavad turvakontrolle või käitlevad käesoleva direktiiviga seotud konfidentsiaalset teavet, läbivad selle liikmesriigi, mille kodanikud nad on, asjakohase tasemega julgeolekukontrolli.

Artikkel 17

Karistused

Liikmesriigid tagavad, et vastavalt käesolevale direktiivile vastu võetud siseriiklike sätete rikkumise korral rakendatakse tõhusaid, proportsionaalseid ja hoiatavaid karistusi.

(¹) EÜT L 317, 3.12.2001, lk 1. Otsust on viimati muudetud komisjoni otsusega 2005/94/EÜ, Euratom (ELT L 31, 4.2.2005, lk 66).

*Artikkel 18***Rakendamine**

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 15. juuniks 2007. Liikmesriigid teatavad nendest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas vastuvõetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

*Artikkel 19***Hindamisaruanne**

Hiljemalt 15. detsembriks 2008 ja seejärel iga viie aasta tagant esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule hindamisaruande, mis põhineb muu hulgas artikli 13 alusel saadud tabel. Aruandes analüüsib komisjon direktiivi järgimist

liikmesriikide poolt ja võetud meetmete tõhusust. Vajadusel esitab komisjon ettepanekuid täiendavate meetmete kohta.

*Artikkel 20***Jõustumine**

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

*Artikkel 21***Adressaadid**

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele, kellel on artikli 2 lõikes 2 osutatud sadamaid.

Strasbourg, 26. oktoober 2005

Euroopa Parlamendi nimel
president

J. BORRELL FONTELLES

Nõukogu nimel
eesistuja

D. ALEXANDER

I LISA

SADAMA TURVALISUSE HINDAMINE

Sadama turvalisuse hindamine on sadama turvalisuse plaani ja selle rakendamise põhialuseks. Sadama turvalisuse hindamine hõlmab vähemalt:

- tähtsa vara ja infrastruktuuri, mille kaitsmine on oluline, kindlakstegemist ja hindamist;
- varadele ja infrastruktuurile võimaliku ohu ja selle tõenäosuse kindlakstegemist, eesmärgiga võtta kasutusele ja seada tähtsuse järjekorda vastavad turvameetmed;
- vastumeetmete ja menetlustes tehtud muutuste ja nende haavatavuse vähendamise efektiivsuse taseme kindlakstegemist, väljaajamist ja prioritseerimist; ning
- nõrkade punktide, kaasa arvatud inimtegur infrastruktuuris, põhimõtted ja menetlused, kindlakstegemist.

Selle eesmärgiga hõlmab hindamine vähemalt:

- kõigi sadama turvalisuse seisukohalt oluliste piirkondade kindlakstegemist, määratledes sellega ka sadama piirid. See hõlmab ka juba määruse (EÜ) nr 725/2004 reguleerimisalasse kuuluvaid sadamaalasid, mille riski hindamine on põhialuseks turvalisuse hindamisele;
- sadamaala ja teiste sadamate turvalisuse meetmete kokkupuutest tulenevate turvalisuse alaste probleemide kindlakstegemist;
- selle kindlaksmääramist, milliste sadamatöötajate puhul viiakse läbi taustakontrolle ja/või julgeolekukontrolle, sest nad puutuvad kokku kõrge riskiteguriga aladega;
- vajaduse korral sadama osadeks jaotamist vastavalt turvalisust ohustavate vahejuhtumite tõenäosusele. Piirkondi ei hinnata mitte ainult nende sihtmärgiks saamise tõenäosuse järgi, vaid samuti selle järgi, kas need on võimalikeks läbipääsudeks naaberpiirkondade ründamise korral;
- riski variatsioonide, näiteks aastaajast sõltuvate riskide kindlakstegemist;
- iga alampiirkonna eripäraste karakteristikute, nagu asukoht, ligipääs, energiavarustus, kommunikatsioonisüsteem, omanik, kasutajad ja teised turvalisuse seisukohalt olulised elemendid, kindlakstegemist;
- sadama võimalike ohustenaariumite väljaselgitamist. Kogu sadam või konkreetsed sadama infrastruktuuri osad, last, pagas, inimesed või transpordivahendid sadamas võivad olla otseseks sihtmärgiks kindlaksmääratud ohuolukorras;
- ohustenaariumi võimalike tagajärgede kindlakstegemist. Tagajärjed võivad mõjutada rohkem kui ühte alampiirkonda. Tuvastatakse nii otsesed kui ka kaudsed tagajärjed. Erilist tähelepanu pööratakse inimohvrite tekkimise ohule;
- turvalisust ohustavate vahejuhtumite võimalike kobarefektide kindlakstegemist;

- alampiirkonna haavatavate punktide kindlakstegemist;
- kõikide kogu sadama turvalisuse seisukohalt oluliste organisatsioonide aspektide kindlakstegemist, kaasa arvatud turvalisusega seotud asutuste jagunemine, olemasolevad eeskirjad ja menetlused;
- kogu sadamat puudutava turvalisuse haavatavate punktide, mis on seotud organisatsioonide, seadusandlike ja menetluslike aspektidega, kindlakstegemist;
- kriitiliste haavatavuste vähendamiseks mõeldud meetmete, menetluste ja tegevuse kindlaksmääramist. Erilist tähelepanu pööratakse sissepääsu kontrollimise või kogu sadamale või teatud sadama piirkondadele sissepääsu piiramise vajadusele ja vahenditele; siia alla kuulub ka reisijate, sadama või teiste töötajate, külastajate ja laevameeskondade kindlakstegemine, piirkonna või tegevuse kontrollimise nõuded ning lasti ja pagasi kontroll. Meetmed, menetlused ja tegevus peavad olema vastavuses tuvastatud ohuga, mis võib erinevates sadama piirkondades olla erinev;
- kindlaksmääramist, kuidas turvalisuse taseme kõrgendamisel tugevdada meetmeid, menetlusi ja tegevust;
- eriliste nõuete kindlakstegemist kehtestatud turvaprobleemide, nagu "kahtlane" laadung, pagas, punker, varustus või isik, tundmatu pakk, äratuntav oht (nt pomm), lahendamiseks. Need nõuded peaksid analüüsima tingimusi, mille esinemisel on soovitatav riskiolukorra kohapeal lahendamine või lahendamine pärast turvaalasse viimist;
- tagajärgede piiramiseks ja leevendamiseks mõeldud meetmete, menetluste ja tegevuse kindlaksmääramist;
- ülesannete jaotamise kindlaksmääramist, mis võimaldaks tuvastatud meetmete, menetluste ja tegevuse nõuetekohast ja korrektset rakendamist;
- vastavalt vajadusele erilise tähelepanu pööramist suhetele teiste kaitseplaanidega (nt sadamaala kaitseplaanid) ja teiste olemasolevate turvameetmetega. Tähelepanu pööratakse ka suhetele teiste vastutegevusplaanidega (nt õlilekke vastutegevusplaan, sadama erakorraliste olukordade plaan, meditsiinilise sekkumise plaan, tuuma-katastroofi plaan jne);
- kommunikatsiooninõuete kindlaksmääramist meetmete ja menetluste rakendamiseks;
- erilise tähelepanu pööramist turvalisuse seisukohalt tundliku teabe avalikustamise eest kaitsmise meetmetele;
- asjassepuutuvate osapoolte kui ka üldsuse teadmishajaduse nõuete kindlakstegemist.

II LISA

SADAMA TURVALISUSE PLAAN

Sadama turvalisuse plaan sätestab sadama julgeoleku korraldamise. Plaan põhineb sadama turvalisuse hindamise tulemustele. Plaan sätestab selgesõnaliselt üksikasjalikud meetmed. See sisaldab kontrollsüsteemi, mis võimaldab vajaduse korral võtta kasutusele vajalikke parandusmeetmeid.

Sadama turvalisuse plaan põhineb järgmistel üldistel aspektidel:

- määratleb kõik sadama turvalisuse seisukohalt olulised piirkonnad. Meetmed, menetlused ja tegevus võivad erinevates alampiirkondades varieeruda, olenevalt sadama turvalisuse hindamise tulemustest. Mõnedes alampiirkondades on tõepoolest vaja rakendada tugevaimad ennetamismeetmeid kui teistes. Erilist tähelepanu pööratakse sadama turvalisuse hindamisel tuvastatud alampiirkondade kokkupuutealadele;
- tagab erinevate turvalisuse näitajatega piirkondade erinevate turvameetmete koordineerimise;
- võimaldab vajaduse korral erinevate meetmete rakendamist vastavalt sadama erinevatele piirkondadele, erinevatele turvalisuse tasemetele ja spetsiifilisele teabele;
- töötab välja sadama turvalisuse tugevdamist toetava organisatoorse struktuuri.

Nendele põhiaspektidele tuginedes määrab sadama turvalisuse plaan kindlaks ülesanded ja spetsiifilised tööplaanid järgmistes valdkondades:

- sissepääsu nõuded. Teatud alade suhtes jõustuvad nõuded ainult siis, kui turvalisuse tasemed ületavad minimaalse taseme. Sadama turvalisuse plaan peab hõlmama kõiki nõudeid ja üleminekupiire;
- isikut tõendavate dokumentide, pagasi ja lasti kontrollimise nõuded. Alampiirkondade suhtes võivad nõuded kehtida või mitte; erinevates alampiirkondades võivad nõuded kehtida täielikult või osaliselt. Alampiirkonda sisenevaid või seal viibivaid isikuid võib kontrollida. Sadama turvalisuse plaan vastab sadama turvalisuse hindamise tulemustele, mille abil määratakse kindlaks iga alampiirkonna turvanõuded ja turvalisuse tasemed. Kui sadama turvalisuse tagamiseks luuakse spetsiaalsed isikukaardid, kehtestatakse selge kord selliste dokumentide väljastamiseks, kasutamise kontrollimiseks ja tagastamiseks. Selline kord võtab erimeetmete kehtestamisel arvesse teatavate sadama kasutajate gruppide eripära, et piirata juurdepääsu kontrollimise nõuete negatiivset mõju. Erinevad kategooriad kehtestatakse igal juhul meremeeste, ametiisikute, sadamas regulaarselt töötavate või seda külastavate inimeste, sadamas elavate ja seal aeg-ajalt töötavate ja seda aeg-ajalt külastavate inimeste jaoks;
- koostöö lasti kontrolli, pagasi ja reisijate kontrolli asutuste vahel. Vajaduse korral näeb plaan ette nimetatud asutuste info- ja kontrollsüsteemide, kaasa arvatud saabumise-eelsed kontrollsüsteemid, ühendamist;
- menetlused ja meetmed kahtlase lasti, pagasi, punkri, varustuse või isikuga seotud olukordade lahendamiseks, kaasa arvatud turvaala kindlaksmääramine ja teised sadama turvalisuse alased probleemid ja rikkumised;
- alampiirkondade või seal läbiviidava tegevuse kontrollimise nõuded. Nii vajadus tehniliste lahenduste järele kui ka lahendused määratakse kindlaks tuginedes sadama turvalisuse hindamisele;

- viidad. Piirkonnad, mille kohta kehtivad sissepääsu- ja/või kontrollinõuded, varustatakse vastavate viitadega. Kontrollimise ja sissepääsu nõuded võtavad arvesse kõiki asjassepuutuvaid õigusakte ja tavasid. Kontrolltegevusele viidatakse asjakohaselt, kui seda nõuavad siseriiklikud õigusaktid;
 - kommunikatsioon ja julgeolekukontroll. Kogu oluline julgeolekualane teave edastatakse vastavalt julgeolekukontrolli standarditele, mida plaan sisaldab. Arvestades teatud teabe tundlikkust, toimub teabe edastamine teadmisevajaduse põhimõttel, kuid vastavalt vajadusele võib avalikkuse teavitamise korral võtta kasutusele vajalikud menetlused. Julgeolekukontroll moodustab osa sadama turvalisuse plaanist ja on suunatud turvalisuse aspektist tundliku teabe kaitsmisele avalikustamise eest;
 - turvalisust ohustavatest vahejuhtumitest teatamine. Kiire reageerimise tagamiseks sätestatakse sadama turvalisuse plaanis kindlad turvalisust ohustavatest vahejuhtumitest sadama turvaülemale või/ja sadama turvaasutusele teatamise nõuded;
 - teiste ennetamist puudutavate plaanide ja tegevuste ühendamise. Plaan käsitleb eelkõige teiste sadamas kasutusel olevate ennetavate ja kontrollimisega seotud tegevuste ühendamist;
 - teiste vastutegevusplaanide ühendamine ja/või spetsiifiliste vastutegevusmeetmete, -menetluste ja -tegevuse kaasamine. Plaan täpsustab teiste vastutegevus- ja hädaolukorraplaanide ühendamise ja nendega kooskõlas tegutsemise üksikasjad. Konfliktid ja puudused lahendatakse vajaduse tekkides;
 - koolituse ja õppuste nõuded;
 - toimiv sadama turvaorganisatsioon ja töökord. Sadama turvalisuse plaan täpsustab sadama turvaorganisatsioonide, nende ülesannete jaotamise ja töökorra üksikasjad. Plaan täpsustab, kui see peaks vajalik olema, sadamaala ja laevade turvaülemate vahelise koostöö üksikasjad. Plaan määrab üldjoontes kindlaks sadama turvakomitee ülesanded juhul, kui taoline komitee olemas on;
 - sadama turvalisuse plaani ajakohastamise ja kohandamise menetlused.
-

*III LISA***TURVAÕPPUSE PÕHINÕUDED**

Erinevat liiki õppuseid, milles võivad osaleda sadamarajatiste turvaülemad koos liikmesriikide asjaomaste ametiisikutega, ettevõtete ning võimalusel laevade turvaülemad, korraldatakse vähemalt kord kalendriaasta jooksul ja mitte harvemini kui iga 18 kuu tagant. Ettevõtete või laevade turvaülemate ühisõppusel osalemise taotlused esitatakse laeva turvalisuse ja tööga seotud mõju silmas pidades. Nimetatud õppused testivad kommunikatsiooni, koordineerimist, ressursside olemasolu ja reageerimist. Õppused võivad olla:

1. teoreetilised või praktilised;
2. lauataolune simulatsioon või seminar; või
3. ühendatud teiste õppustega nagu hädaolukorrale reageerimine või teised sadamariigi asutuste korraldatud õppused.

IV LISA

TUNNUSTATUD TURVAORGANISATSIOONILE KEHTESTATUD TINGIMUSED

Tunnustatud turvaorganisatsioonil on:

1. eriteadmised sadama turvalisuse oluliste aspektide kohta;
2. vajalikud teadmised sadamategevuse kohta, kaasa arvatud teadmised sadama ülesehituse kohta;
3. vajalikud teadmised sadamate turvalisust mõjutavate teiste turvalisuse seisukohalt oluliste tegevuste kohta;
4. oskus hinnata võimalikke ohte sadama turvalisusele;
5. suutlikkus hoida ja parandada oma töötajaskonna erialaseid teadmisi;
6. suutlikkus jätkuvalt kontrollida oma töötajaskonna usaldusväärsust;
7. suutlikkus kasutada vajalikke meetmeid, et vältida turvalisuse seisukohalt tundliku teabe ebaseaduslikku avalikustamist või sellele juurdepääsu;
8. teadmised vastavate siseriiklike ja rahvusvaheliste õigusaktide ja julgeolekunõuete kohta;
9. teadmised praeguse hetke julgeoleku mudelite ja sellealaste ohtude kohta;
10. oskus ära tunda ja üles leida relvad, ohtlikud ained ja seadmed;
11. oskus karakteristikute ja käitumuslike mudelite järgi diskrimineerimata ära tunda isikud, kes on tõenäoliselt ohuks sadama turvalisusele;
12. teadmised turvameetmetest kõrvalehoidumise võtete kohta;
13. teadmised kaitse- ja valvevahendite ning -süsteemide ja nende tööpiirangute kohta.

Tunnustatud turvaorganisatsioonil, kes hindas sadama turvalisust või vaatas läbi taolise hindamise, ei ole lubatud koostada või läbi vaadata sama sadama turvalisuse plaani.
